

Hestjuvnatten tillegg 2016

Referanse:

Hofton T. H. 2017. Naturverdier for lokalitet Hestjuvnatten tillegg 2016, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2016. NaRIN faktaark. BioFokus. (Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=6072>)

Referansedata

Fylke: Buskerud
Kommune: Flå, Krødsherad
H.o.h.: 380-800moh

Areal: 7439 daa

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2016
Inventør: THH
Vegetasjonsone: alpin 4% (ca 300daa) nordboreal 40% (ca 2980daa)
mellomboreal 55% (ca 4090daa) sørboreal 1% (ca 70daa)
Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk

Sammendrag

Hestjuvnatten (1068 moh.) ligger sør i Flå kommune, på østsiden av Norefjell, i et grovkupert og storslagent landskap. Her ligger et naturskogsområde på minst 15 km², mot sør litt inn i Krødsherad kommune. Ca. 10,9 km² av dette er pr. 2016 tilbudt til frivillig vern: 3308 daa sentralt rundt Hestjuvnatten kartlagt 2014 (Hofton 2015), og tre utvidelser kartlagt 2016 (beskrives her): 2011 daa i nord, 1646 daa i vest, og 3786 daa i sør.

Fattig granskog dominerer helt, hovedsakelig i form av blåbærskog. Rikere skogsamfunn er begrenset til mindre partier i bekkedaler og bratthellinger, bl.a. i Gulsvikelvis bekkekløft (storbregneskog) og dalsøkket SØ for Hestjuvnatten (høgstaudekog), men særlig under Jentås og Brennkollen helt i sør. Der står velutviklet høgstaudekog, steinete lauv-blandskog (bl.a. huldregras), og dels meget rik lågurtskog (bl.a. myske) med en del bjørk, selje og noe rogn, osp. Generelt har området et humid, noe suboseanisk preg (med bl.a. bjønnekam og NØ for Posalinatten heimose og storstylte). Furu (mest som lyngskog) inntar småpartier på skrinne rygger, bortsett fra på Middagsnatten helt i nord hvor det er relativt mye furuskog og furu-barblandskog.

Området har nesten utelukkende mer eller mindre gammel naturskog som ikke er påvirket i nyere tid, med unntak av et smalt felt der området omfatter dalbunnen i Fiskebekkdalen, og mindre hogstflater i dalsøkket NØ for Gråkollen i sør. Ei kraftlinje berører området helt i sør. Mye av skogen er aldersfase-naturskog som i større eller mindre grad er preget av gamle dagers plukkhogster, med spredt til middels mengde biologisk gamle trær og dødved, men det er også mye gammel naturskog med god tetthet av naturskogs-elementer. Urskogs-nær skog med meget gamle trær, gadd og rikelig mengde lægger i alle nedbrytningsstadier finnes, og dekker relativt mye areal ved Vindnor (vest) og Gråkollen-Tverrhogget (sør), hvor visse partier synes å være genuin urskog. Gammel furu-naturskog er sjelden, men finnes, først og fremst på nordsiden av Middagsnatten og i Vindnor.

Området er representativt for det grovkuperte landskapet i de høyereliggende skogliene på øst-nordøstsiden av Norefjell, som preges av mye gammel granskog med en viss suboseanisk karakter. Naturverdiene er høye. Det er et stort sammenhengende naturskogsområde (funksjonelt storområde), med mange og store arealer kjerneområder (20 i hele området, 13 i 2016-tillegget). På skogtypenivå er kvalitetene knyttet til (1) mye lite påvirket, stedvis urskogs-nær granskog (inkl. genuin urskog), (2) humid, produktiv, grov mellomboreal granskog (Hestjuvnatten-brattliene), i mindre grad (3) høyproduktiv gran-blandingsskog (Jentås), (4) bekkekløft (Gulsvikelvi), (5) gammel furuskog (Middagsnatten, Vindnor) og (6) lokalt interessant fjellflora. Artsmangfoldet er middels rikt på mye av arealet, og gjennomgående noe fattigere enn en del andre områder av tilsvarende størrelse i regionen. De urskogs-nære granskogene har imidlertid et rikt artsmangfold, inkl. kravfulle og sjeldne arter (dokumentert i Gråkollen-Tverrhogget, bl.a. god populasjon av lappkjuke). Hittil er påvist 30 rødlistearter i 2016-området (15 vedsopp, 14 lav, 1 karplante) (3 EN, 6 VU, 20 NT, 1 DD), 12 i 2014-området, totalt 32 i hele Hestjuvnatten (3 EN, 7 VU, 21 NT, 1 DD). Samlet grad av nasjonal mangelloppfyllelse er høy, og området vil også være et viktig bidrag til å dekke inn representative skogvern-mangler for Norefjell-regionen.

Begrenset variasjonsbredde (hovedsakelig mellom- og nordboreal granskog), dominans av fattige skogsamfunn, lite av biologisk verdifulle rike skogtyper, og mangel på virkelig gammel naturskog på god bonitet, trekker ned. Dette er imidlertid vesentlig forbedret med 2016-tillegget, som tilfører viktige kvaliteter: stort areal, økt variasjonsbredde (særlig med rike skogtyper i sør), gammel furuskog (Middagsnatten) og mye urskogs-nær granskog (særlig Gråkollen-Tverrhogget og Vindnor, førstnevnte er mest verdifulle kjerneområdet i hele storområdet). Avgrensningen har imidlertid fortsatt mangler, siden relativt mye tilgrensende naturskog ikke inngår (Brennåsen, Snedfjell, Dansebakkan-Lauvåsen, Hestgjuvet-Puttåsen og sammenhengende til Laksejuv).

Hestjuvnatten tillegg 2016 er isolert sett nasjonalt verneverdig (***), og gjør at samlet verdi for hele Hestjuvnatten-området øker til klart nasjonalt verneverdig (***).

Feltarbeid

Området er undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus). Delområdet nord for selve Hestjuvnatten ble tilbudt til frivillig vern i 2014 og undersøkt 21. og 22. august 2014 (Hofton 2015). De tre tilleggsområdene/utvidelsene som ble tilbudt til frivillig vern i 2016 ble undersøkt høsten 2016: delområde vest (Vindnor) 5. september, delområde nord (Middagsnatten) 11. september, og delområde sør (Hestjuvnatten – Gråkollen – Jentås) 4. og 5. oktober (Flå-siden) og 15. oktober (Krødsherad-siden). Tilgang til områdene skjedde fra Gulsvikseterveien (vest), og skogsbilveiene Kårmoliveien (nord) og Ringnesveien (sør). De to sistnevnte veiene er stengt for allmenn ferdsel, og bommene ble åpnet av skogeierne for utføring av feltarbeidet.

Værforholdene var gode alle dager, og forholdene for feltarbeidet gunstige.

Området har "mye" topografi og høydespenn, og er tidkrevende å dekke på en god måte med detaljerte undersøkelser. Det aller meste av arealene er befart i felt, og hele området er godt dekket geografisk. I delområde vest (Vindnor) ble imidlertid bare nordlige del av tilbudsområdet befart i 2016, siden mye av resten ble vurdert å være kartlagt grundig nok tidligere (av Tom H. Hofton 24.7. og 30.8.2008 ifbm. bekkekløftprosjektet (Hofton 2009), og Rein Midteng (Asplan Viak) 25.7.2013 ifbm. konsekvensutredning for planlagt hytteområde på Gulsvikfjellet (Naturbase 2017)).

Kunnskapsgrunnlaget vurderes samlet som godt. Praktisk talt hele området er relativt godt undersøkt mht. generelle parametre (naturtyper/vegetasjonstyper, skogstruktur, avgrensning). Artsdokumentasjonen vurderes som middels, samlet sett. Forholdene for feltarbeidet og artsdokumentasjon var gunstige, men av tidsmessige årsaker (området er stort, kupert og har mange steder høy tetthet av nøkkelementer) er det meget tidkrevende å gjennomføre grundig artsleiding. De fleste steder er artsleiding derfor gjennomført ved målrettet søk på et utvalg av nøkkelementer. Deler av kjerne 13 ble noe grundigere undersøkt for arter. Fruktofiseringen av ettårige vedboende sopp var relativt dårlig i 2016, noe som også innvirker negativt på dokumentasjonsgraden.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med frivillig skogvern, i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen i Buskerud og grunneierne (representert ved Viken Skog/Norges Skogeierforbund/Norskog). Tilbudsområdet Hestjuvnatten (samlet) består av fire delområder på til sammen 10926 daa: (1) Hestjuvnatten (kartlagt 2014) tilbudt 3394 daa, (2) Hestjuvnatten vest (Vindnor) tilbudt 1646 daa, (3) Hestjuvnatten N (Middagsnatten) tilbudt 2100 daa, (4) Hestjuvnatten – Gråkollen tilbudt 3786 daa.

Tidligere undersøkelser

Sentrale deler rundt og nord for selve Hestjuvnatten ble tilbudt til frivillig vern i 2014, og kartlagt 21.-22. august 2014 (Hofton 2015). Gulsvikelvi – Vindnor ble kartlagt av Tom H. Hofton 30.8.2008 i bekkekløftprosjektet 2008 som en del av hele Gulsvikelvi-bekkekløfta (Hofton 2009). Ifbm. de store hytteutbyggingene på Gulsvikfjellet – Gulsviksetran – Fyrisjøen, har Rein Midteng (Asplan Viak) gjort naturmiljøundersøkelser og konsekvensvurderinger, og kartlagt bl.a. Vindnor-området 25.7.2013.

For å gi en mest mulig helhetlig framstilling av hele Hestjuvnatten-området, er mange aspekter fra kartleggingene og rapportene 2008, 2013 og 2014 innbakt i 2016-rapporten. Det vises ellers til Hofton (2009, 2014) og informasjon fra hyttefelt-konsekvensutredningen (men rapporten fra dette prosjektet har ikke vært å oppdrive inntil foreliggende Hestjuvnatten 2016-rapporten ble ferdigstilt).

For Hestjuvnatten-området (nord, midt og sør) kjenner en til nesten ingen tidligere relevante naturfaglige undersøkelser. Det eneste er noen få artsfunn på Artskart (2017): storfugl "tidligere leikområde, uvisst nå" på Middagsnatten, tårnfalk og sommerfuglen fløyelsringvinge *Erebia ligea* på selve Hestjuvnatten (Geir Mathiassen 30.7.2016), og den vanlige laven *Ropalospora viridis* "between river Ringneselva and hill Brennkollen" (Tor Tønnesberg 15.6.2982).

I Vindnor-området ligger tre naturtypelokaliteter (Naturbase 2017) etter bekkekløftprosjektet (BN00101791 Gulsvikelvi NØ for Vindnor, bekkekløft 80 daa B-verdi, BN00101765 Vindnor, gammel granskog 347 daa B-verdi) og en stor lokalitet etter hyttefelt-konsekvensvurderingskartleggingen (BN00102122 Vindnor øvre, gammel granskog 1369 daa A-verdi, overlapp med og ment å erstatte BN00101765). Det er i tillegg et mindre antall artsfunn fra disse kartleggingene på Artskart (2017).

Noen få MiS-figurer er avgrenset i området (NIBIO 2017), men de dekker bare relativt små arealer og (svært) lite av kjerneområdene er fanget opp. Hestjuvnatten midt-nord (2014-området): to små arealer midt i kjerne 1, og stort areal i den nord-østvendte brattlia av Posalinatten (fanger opp litt av kjerne 1 og 3. Delområde nord: sistnevnte figur går litt inn i sørligste del av delområdet. Delområde vest: nedre del av bekkekløfta (kjerne 20) og nedre del av østlia av nedre Brennåsen (ikke kjerneområde). Delområde sør: større liområde sørvest for Hestjuvsetra (del av kjerneområde 15, og så vidt inn i 13), og tre små figurer sørøst for Tverrhogget (del av kjerneområde 13), nederst i Dambekken (del av kjerneområde 15), og søkk mellom Jentås og østre Jentås (del av kjerneområde 15).

Beliggenhet

Området ligger sør i Flå kommune og så vidt inn i nordvestligste del av Krødsherad kommune, oppe i de grovkuperte og bratte skogtraktene mellom nordenden av Krøderen og Norefjell.

Naturgrunnlag

Topografi

Hestjuvnatten (1068 moh.) er et isolert lite fjell, som står skarpskåret og dramatisk i landskapet, synlig på lang avstand og et velkjent blikkfang "i mils omkrets". Det utgjør midtparti og topp av en lang, grovskåren rygg som strekker seg grovt sett ca. 8 km nord-sør, avgrenset mot Fiskebekkdalen. Terrenget er grovkupert og variert, med "mye" topografi, i form av lange, bratte og høye lisider, utpreget kuperte åspartier (særlig i sør), markerte (men ikke dype) bekkedaler, etc. På vestsiden av Fiskebekkdalen er et delområde rundt Vindnor også knyttet til området, dette består av østvendt bekkekløft langs Gulsvikelvi, en østvendt bekkedal litt lenger sør, og omkringliggende fjellskogshellinger. Området samlet fanger opp arealer i høydespennet ca. 500 moh (liene ut mot nordøst) til 1068 moh.

Geologi

Berggrunnen er stort sett fattig. Storparten av området ligger på kvartsitt og kvartsskifer (som dominerer hele Norefjell), mens nordlige og østligste del (bergartsskille følger selve Hestjuvnatten nordvest-sørøst) ligger i et mer variert berggrunnsområde med biotittgneis, kvartsitt, granittisk gneis, amfibolitt (Nordgulen 1999). Soner av amfibolitt stikker fram enkelte steder, noe som gir opphav til rikere vegetasjon enkelte steder (bl.a. i østskrenten av Hestjuvnatten og sørs-krentene av Brennkollen og Jentås helt i sør). Lund (1982) (side 43) nevner at det øverst i Laksejuv er mørke amfibolitter, sannsynligvis med kiler av kalkspat, og den rike vegetasjonen under Jentås indikerer at noe slikt også kan forekomme her.

Løsmassedekket er gjennomgående nokså tynt avsatt. Oppe på ryggene er det mye fjell i dagen, mye av liene har et tynt og delvis usammenhengende morenedekke, men nederst i liene er det stredvis litt tjukkere jordsmonn (morene og helt lokalt skredjord).

Klima

Regionalklimaet i mye av distriktet har preg av overgangsseksjon. Norefjell danner imidlertid markante lokale klimakontraster, med et tydelig kontinentalt preg på nordvestsiden av Norefjell (Haglebu – Helgesetvatnet – Sevreåne), mens traktene rundt sørenden av Norefjell (særlig sørøstsiden) danner et delvis isolert område med nokså tydelig suboseanisk karakter (bl.a. illustrert ved innlandsutposter av suboseaniske og fuktighetskrevede arter som bjønnekam og i særlig humide og beskyttede baklier og bekkekløfter flere spesielle lav og moser). Hestjuvnatten ligger i dette suboseaniske området, og tilhører svakt oseanisk klimaseksjon (O1). Klimasonemessig spenner området fra mellomboreal til lavalpin (MB, NB, LA). Lokalklimaet er jevnt over relativt humid, men varierer fra stabilt humid nede i øst- og nordvendte lier og beskyttede bekkedaler, til solrikt og (til å være dette høydelaget) relativt tørt og varmt på mindre sørvendte partier av Jentås, Brennkollen og sørvestskrenten av selve Hestjuvnatten. Området mangler lokalklimatiske ekstremer, med et visst unntak for svært humide partier i nordøsthellinga av Posalinatten (kjerne 9) og Gulsvikelvis bekkekløft (kjerne 20).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Variasjonen i skogsamfunn er mindre enn topografien i utgangspunktet gir grunnlag for (noe som skyldes kombinasjonen suboseanisk klima, høyereliggende beliggenhet, og homogent fattig berggrunn på det meste av området). 2016-tilleggsområdene har imidlertid noe mer variasjon både treslagsmessig og vegetasjonstypemessig enn midtpartiet rundt selve Hestjuvnatten (som er totalt grandominert) (Hofton 2015).

Storparten av området er helt dekket av mer eller mindre tung og kompakt granskog. Det (aller) meste av dette er mer eller mindre fattige skogsamfunn, med blåbærskog som klart vanligste skogsamfunn (nærmest enerådende på litt høyere nivåer og i fjellskogen). Denne glir over i blåbærfuktskog i humide baklier, gjerne med torvmoser i bunnsjiktet og innslag av suboseaniske arter som bjønnekam, skrubbe (Posalinatten V) og heimose og storstylte (Posalinatten NØ).

Furu inngår sparsomt, de fleste steder kun som spredte enkelttrær eller småpartier i myrkanter og på skrinne rygger. Unntaket er Middagsnatten helt i nord som har relativt mye furuskog og furu-barblandingsskog, og helt i sør (sørhellinga av Jentås). Dette er i hovedsak lyngskog. Av lauvtrær er det nesten bare bjørk i skoggrensa som markerer seg, men også her er gran de fleste steder like viktig som bjørk, bare helt lokalt er det utviklet et smalt bjørkebelte. Av andre lauvtrær inngår spredte enkelttrær av rogn, selje og osp. Unntaket er småpartier i sørs-krenten av Jentås (se under).

Rikere skogsamfunn er begrenset til mindre partier i bekkedaler og bratthellinger, bl.a. i Gulsvikelvis bekkekløft (storbregneskog) og dalsøkket SØ for Hestjuvnatten (høgstaudeskog), men særlig under Jentås og Brennkollen helt i sør. Spesielt kjerne 18 skiller seg ut, her står velutviklet sørboreal rik blandingsskog i form av rik høgstaudeskog, steinete lauv-blandskog (med bl.a. huldregras), og dels meget rik lågurtskog (bl.a. myske) med en del bjørk, selje og noe rogn, osp. Også sørsiden av Brennkollen har rik lågurtskog (bl.a. myske), bekkedalen på østsiden her (kjerne 16) har partivis relativt rik skog, og den bratte østlia av Jentås (kjerne 17) er tung, kompakt granskog hovedsakelig av middelsrik lågurttype.

Det er også partivis rikere skogsamfunn i de bratte østvendte liene under Hestjuvnatten – Posalinatten (2014-tilbudsområdet, jf. Hofton 2015) (mye småbregneskog, noe storbregneskog, småpartier høgstaudeskog og lågurtskog). Meget bratt li under Posalinatten er her rikest (småbregne- og storbregneskog, lågurtskog lokalt på tørrere steder, og på gammel rasmarg langsmed bergrot oppunder brattskrenten et større sammenhengende parti frodig, åpen høgstaudeskog (skilt ut som kjerne 3). I denne dels steinete bratte lia inngår også noe selje, rogn og hegg. På vestsiden finnes rikere skogsamfunn først og fremst i tilknytning til bekkedalen nordvest for selve Hestjuvnatten, i form av frodig-våt storbregneskog nedi dalsøkket og dels homogene felt med optimalt utviklet stor- og småbregneskog (og små felt høgstaudeskog) i hellinga på sørvestsiden.

Sumpskog og helt lokalt også kildeskog (i all hovedsak fattig) inntar små arealer på flatere partier en god del steder i området. I hele Hestjuvnatten-området er dette best utviklet i søkkene nede i Hestjuvli (kjerne 7). Velutviklet gammel gransumpskog ble også observert på "flatmarka" øst for Jentås (like utenfor tilbudsområdet).

Myr dekker små arealer, men spredte småmyrer finnes en del steder på slake partier. Disse er i all hovedsak fattige flatmyrer og bakkemyrer. Eneste observerte rikmyrsareal ble sett sørøst for Hestjuvnatten i 2014 (NM 3144 8747, 850 moh), hvor det i en kildepåvirket myrkanter vokser bl.a. dvergjamne, bjønnbrodd, og gulstarr.

Arealet over skoggrensa består av fattige rabber, lyngheier og spredte bjørkekjerr. Flatere mark har gjerne fuktig-våt dverg-bjørkhei med mye torvmoser i bunnsjiktet. Selve østskrenten av Hestjuvnatten skiller seg ut, hele fjellsida er bygd opp av lagdelte bergarter som i hvert fall i visse striper virker relativt baserikt. Dette gir grunnlag for en rikere flora av fjellplanter enn det som ellers dominerer det meste av Norefjell-området. Et lite parti nederst i skaret på østsiden av selv etoppen er skilt ut som kjerne 4, her er det steinete gammel rasmarg, bergskrenter og små bergvegger med (i lokal sammenheng) relativt rik fjellflora.

Skogstruktur og påvirkning

Mer eller mindre gammel naturskog som ikke er påvirket i nyere tid dominerer nesten helt. Mye av skogen er aldersfase-naturskog som i større eller mindre grad er preget av gamle dagers plukkhogster, med spredt til middels mengde biologisk gamle trær og dødved (arealer utenfor kjerneområder), men det er også mye gammel naturskog med god tetthet av naturskogselementer (storparten avgrenset som kjerneområder). Urskogs nær skog finnes også – med meget gamle levende trær (grove hengegreiner, panserbark) (enkelte trolig helt opp mot 350-400 år), mye gadd og rikelig mengde læger i alle nedbrytningsstadier (inkl. pillrätne svakt synlige spor av læger på bakken). Slik skog dekker relativt mye areal ved Vindnor (kjerne 19) og Gråkollen-Tverrhogget (kjerne 13), hvor visse partier synes å være genuin urskog. Det meste av den urskogs nære skogen fattig, men et parti på nordsiden av Dambekken sentralt i kjerne 13 har urskogs nær skog på god bonitet (storbregne- og dels høgstaudeskog).

Størsteparten av furuskogen i området (på Middagsnatten) er halvgammel svak naturskog, med spredt-sparsomt innslag av gammel krokfuru og kelo-gadd. Gammel furu-naturskog finnes på nordsiden av Middagsnatten (kjerne 11 – best utviklede gamle furu-naturskog i hele Hestjuvnatten-området) og noen småpartier i Vindnor-området (kjerne 19). Her inngår meget gamle levende furu, relativt god tetthet av gammel kelo-gadd, og enkelte furulæger. Også småpartier med furu sørvest for Hestjuvnatten, sør for Tverrhogget (kjerne 13) og på toppen av Jentås (kjerne 15) har gammel furuskog. Toppryggen av "Øvre Jentås" skiller seg ut ved å ha godt sluttet, gammel barblandingskog, flere grove krokfuru, og noe furugadd og – læger. Noen steder finnes enkelt-elementer av dels kraftig furugadd og furulæger i helt grandominert skog.

Påvirkningsskiller ("plukkhogstgrenser") kan spores flere steder. Søndre del synes å ha vært gjennomhøgd østfra rundt og nedover fra Hestjuvsetra – det er mest eldre/halvgammel skog i nordhellinga langs Dambekken, og skarpt skille mot den urskogs nære skogen lenger ned langs Dambekken. Det synes også som om den relativt produktive skogen oppe i den bratte sørvestflanken av Hestjuvnatten har vært utsatt for noe hardere plukkhogst, ikke minst sammenliknet med den noe fattigere skogen i krongleterrenget sør for Tverrhogget, som har urskogs karakter.

Mest markante påvirkningsskille går på kommunegrensa, der skogen på Krødsherad-siden (Ringnes-eiendommen) synes gjennomgående å være (vesentlig) sterkere påvirket av gamle dagers gjennomhogster enn Flå-siden. Her er det til gjengjeld betydelig større dekning av rike skogsamfunn og gjennomgående klart bedre boniteter. I sørskranten av Jentås (kjerne 18) er det velutviklet gammel sørboreal blandingskog med høyt innslag av lauvtrær, der særlig en del grov gammel selje utmerker seg. Den tunge granlia på østsiden av Jentås har homogen, grovvokst granskog på god bonitet, som i dag er i aldersfase med halvgamle grove trær og middels mengde død ved. På litt sikt (med fri utvikling) vil denne lia kunne utvikle meget kraftige dimensjoner og store mengder dødved. Den eldste skogen på Krødsherad-siden er sørkanten av Gråkollen, der det står meget gammel naturskog i det bratte og vanskelig tilgjengelige terrenget.

Lavere nede i liene grenser området mange steder til store hogstflater og ung og middelaldrende kulturskog, særlig i nord (Gulsvikelvis dalgang) og sør (Ringneselva). Innen avgrensningen inngår arealer med nyere hogster og yngre skog kun på svært små arealer. I 2016-områdene gjelder dette et smalt felt der området inkluderer arealer i dalbunnen i Fiskebekkdalen, smal stripe innover i dalbunnen i Tverrhogget, litt langs Dambekken, og mindre hogstflater i det østvendte dalsøkket nordøst for Gråkollen. Sørsiden av Brennkollen har yngre lauvsuksesjon (mye bjørk, en del osp, så vidt spisslønn), men det er til dels rik lågurtskog og slik sett positivt å inkludere. I 2014-området inngår noen små "innhakk" av hogstflatene fra nedenforliggende lier, og nederst i Hestjuvlia (vestsiden av Hestjuvnatten) er det et par gamle stripehogster. Ei hogstflate fra 2014 nederst i lia vest for Posalinatten er tatt ut ifht. tilbudsområdet (se Hofton 2015).

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Hestjuvnatten tillegg 2016. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

7 Hestjuvlia

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereiggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 634,1 daa
Hoh: 640-960 moh

Innledning: Hoveddelen av lia undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 22.8.2014 ifbm. kartlegging av frivilligvern-tilbud "Hestjuvnatten", sørligste del ifbm. utvidet frivilligvern-tilbud 5.10.2016. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017). Beskrivelse og avgrensning revidert av THH 2016, erstatter BN00108749. Området er noe mangelfullt undersøkt, og kunne nok vært splittet opp i flere lokaliteter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i vestlia til Hestjuvnatten, og består av granskogen i nedre og midtre del av den stedvis bratte lia, avgrenset mot skrinnt fjellskog/krattskog opp mot skoggrensa, og stort sett ungskog/hogstflater i nedkant. Noen eldre stripehogster med oppslag av mye ungbjørk i nedre del av er utelatt. Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartsitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: mellomboreal – svakt oseanisk (MB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereiggende granskog). Lia dekkes i hovedsak av granskog, på litt slakere og mer småkupert mark i midtre-nedre del ligger også noen småmyrer, og skrinne rygger med en del furu (lyngskog). Granskogen er i hovedsak blåbærskog, men på god jord i jevne hellinger og søkk inngår også småbregne- og storbregneskog, fragmenter av høgstaudeskog, og nederst i søkkene også noe sumpskog (molte, skogsnelle etc.). Den rikeste skogen står i nord, ved bekkedalen og lisida vest for bekken: frodig-våt storbregne-fuktskog i søkket, storbregne- og småbregneskog dels i form av større homogene felt (og småfelt høgstaudeskog) oppover i hellinga. Skogtilstanden er i hovedsak aldersfase-naturskog, med mindre felt sein optimalfase enkelte steder. Granskogen i nedre deler er relativt produktiv og kompakt, mens skogen høyere oppe etter hvert får fjellskogskarakter. De bratteste partiene er opprevet av skrenter og har dels glissen tresetting. Øvre del har gammel fjellskog med mange trær av høy alder, grove gulrotgraner, en del gadd og jevnt fordelt relativt mye læger (inkl. en del gamle, sterkt rätne). Den mer produktive skogen lavere nede er mer kompakt, med mer høyreiste trær, men sterkere påvirket av gamle gjennomhogster, og har klart færre gamle trær og lavere mengde dødved (men nøkkel-elementer finnes mer eller mindre overalt, og også i nedre deler er det stedvis dødvedkonsentrasjoner, men stort sett mangler gamle stokker). Nederst er det markerte søkk med humid, tung granskog (sumpskog, småbregneskog, blåbærskog). Den rikeste skogen i nord er dels homogen og tilnærmet ensjiktet med grove (men ikke gamle) trær, og

sparsomt dødved (skogstruktur betinget av betydelig hogstpåvirkning). Litt oppover i lia her står flere meget høye, kraftige grantrær.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog som ikke er påvirket i nyere tid, men i varierende grad påvirket av gamle dagers gjennomhogster.

Artsmangfold: Karplantefloraen er typisk og ordinær for de aktuelle naturtypene. Artsdokumentasjonen er foreløpig mangelfull, men naturskogs-arts mangfoldet (sopp, lav) framstår som interessant, og det er potensial for sjeldne og kravfulle arter både av vedsopp (øvre del) og lav (særlig i nedre del). Tross vestvendt eksposisjon virker mye av skogen humid, og granskogen i nedre del har stedvis svært mye skjeggjav. Spesielt markert er dette i sumpskogssøkkene nederst, i den lysåpne skogen langs "nåsaryggen" i nordvest (antakelig tåketreffpunkt), og i den øvre nordvendte hellinga mot bekken i nord. Det er klart potensial for bl.a. huldrestry (men foreløpig ikke påvist). Påviste interessante arter: Vedsopp: vasskjuke (*Climacocystis borealis*), duftskinn (*Cystostereum murrayi*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), svartsoneskjuke (*Phellinus nigrolimitatus*) (NT) (relativt vanlig), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), gammelgranskål (*Pseudographis pinicola*) (relativt vanlig). Lav: gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT) (svært mye), sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT). Ei perleugle ble i 2014 sett og fotografert på kloss hold.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi.

Verdivurdering: Hele lia avgrenses som lokalitet, kvaliteter varierer dog en hel del. Øvre og bratteste del er gammel fjellskog med høy tetthet av gamle trær og mye død ved i ulike nedbrytningsstadier, mens nedre deler har mer påvirket skog (færre gamle trær, mindre dødved) men til gjengjeld godt produktiv og kompakt skog med høy luftfuktighet og store mengder skjeggjav. Lokaliteten utgjør et stort areal med gammel granskog, som samlet sett har mye nøkkelementer og totalt sett god kontinuitet i gamle trær og død ved, men ingen steder i spesielt høy tetthet. Artsmangfoldet er foreløpig lite undersøkt, men en del rødliste- og signalarter er påvist (hittil 5 rødlistearter (alle NT) (ihht. RL2015), det er potensial for mange flere interessante arter. Lokaliteten vurderes som viktig (verdi B), men det er mulig at deler av området kunne utskilles som A-lokalitet(er).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil være optimalt/nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel. Buffersone kan med fordel etableres langs nordkanten (der det nå er hogstflate/ungskog).

8 Posalinatten NV

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 311,2daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 11.9.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Posalinatten, NNV for Hestjuvnatten, og består av ei nordvest- til nordvendt lise og dalsøkk. Avgrenset mot ungskog i nedkant, mot nord relativt klart skille mot svak naturskog (lavere trealder, få biologisk gamle trær, lite dødved), i øst til skrin halv gammel fjellskog, mot sør til andre naturtypelokaliteter (granskog) men skilles fra disse gjennom mye av høydenivået av ei smal hogstflate/stripehogst. Berggrunn (Nordgulen 1999): biotittgneis/kvartsitt/amfibolitt/granitisk gneis. Bioklima-region: nordboreal – svakt oseanisk (NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereleggende granskog). Området dekkes av humid fjellgranskog av blåbærtype, ganske mye i form av blåbærfuktskog (med torvmoser i bunnsjiktet), i små søkk også litt fattigsumpskog. Skogtilstanden er gammel naturskog, for det meste i aldersfase. Trealder er gjennomgående høy, inkl. en hel del tydelig meget gamle trær med panserbark og hengegreiner. Gadd og læger finnes i moderate mengder i alle nedbrytningsstadier, men sterkt nedbrutte læger er fåtallige. Noen mindre partier har noe høyere konsentrasjon av læger. Furu inngår sparsomt som spredte halvgamle enkelttrær og noen få gamle kelogadd og –læger (enkelte slike ligger i ren granskog).

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel naturskog som er lite påvirket på lang tid, men noe plukkhogd i gamle dager.

Artsmangfold: Karplantefloraen er fattig. Naturskogs-arts mangfoldet av sopp og lav tilknyttet gamle levende trær og død ved er relativt godt utviklet, og en hel del rødliste- og signalarter er påvist, inkl. enkelte kravfulle og sjeldne arter. Påviste arter: Vedsopp: duftskinn (*Cystostereum murrayi*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), granrustkjuke (*P. ferrugineofuscus*), svartsoneskjuke (*P. nigrolimitatus*) (NT), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), gammelgranskål (*Pseudographis pinicola*), klengeskjuke (*Skeletocutis brevispora*) (VU) (sjelden i fjellskog), sibirskjuke (*S. odora*) (VU), praktbarksopp (*Veluticeps abietina*). Lav: gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT), granseterlav (*Hypogymnia bitteri*) (NT), sukkernål (*Chaenotheca subroscida*) (NT), trollsotbeiger (*Cyphelium karelicum*) (VU) (på to eldgamle skjørtegraner med grove hengegreiner).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi.

Verdivurdering: Lokaliteten har viktige naturverdier knyttet til gammel fjellgran-naturskog, med høy tetthet av meget gamle trær, middels mengde gadd og læger i alle nedbrytningsstadier. Artsmangfoldet av naturskogsarter er typisk, med høy tetthet av en rekke "vanlige" naturskogsarter, og innslag av enkelte sjeldne og kravfulle arter. Hittil er påvist 10 rødlistearter (3 VU, 7 NT) (ihht. RL2015). Lokaliteten har relativt høye naturkvaliteter i kraft av gammel gran-naturskog, og ligger i grensesjiktet A/B, men vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

9 Posalinatten N

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 26daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 11.9.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017), men lokaliteten grenser til MiS-figur som fortsetter sørover.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nederst i den bratte nordøstvendte lia under Posalinatten, avgrenset mot mer ordinær (mindre humid) gammelskog på alle kanter bortsett fra i nordvest der det strekker seg ei kile med ungskog inn mot lokaliteten. Berggrunn (Nordgulen 1999): Berggrunn (Nordgulen 1999): biotittgneis/kvartsitt/amfibolitt/granitisk gneis. Bioklima-region: nordboreal – svakt oseanisk (NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereleggende gran-

skog). Dette er ei langstrakt bratt lise helt i foten av lia, med lang bergskrent, glissent tresatt ur under, og dråg med sumpskog i bunnen. Noen svære steinblokker ligger i bunnen av lia. Lokalklimaet er svært humid. Gran dominerer, oppe i skrenten iblandet enkelte rogn og osp. Vegetasjonstypen er blåbærskog, i bergrota storbregneskog, og i bunnen fattigsumpskog. Skogtilstanden er halvgammel aldersfase-naturskog, med innslag av enkelte biologisk gamle trær, og en del dødved (særlig oppe i skrenten) (men gamle læger mangler).

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog upåvirket i nyere tid, men en del påvirket av gamle dagers gjennomhogst.

Artsmangfold: Karplantefloraen er fattig. Området er svært humid, og har gode forhold for fuktighetskrevede kryptogamer på trær, dødved og bergvegger/steinblokker. Artsmessig er det særlig innslag av et knippe suboseaniske, sterkt fuktighetskrevede moser i blokkmarka som utmerker seg, med arter som er sjeldne på indre Østlandet: heimose (*Anastrepta orcadensis*) og storstytte (*Bazzania trilobata*), samt de vanligere småstytte (*B. tricrenata*) og rødmuslingmose (*Mylia taylorii*). Naturskogs-arts mangfoldet (arter tilknyttet gamle trær og dødved) er ikke spesielt godt utviklet, men noen av de vanligere artene er påvist: rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), mye skjeggjav bl.a. gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), kort trollskjegg (*Bryoria bicolor*) (NT) (på steinblokker), sprireskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT), randkvistlav (*Hypogymnia vittata*) (på steinblokker), rimnål (*Chaenothecopsis viridialba*) (NT).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi. Lokaliteten er et av de mest humide delområdene i hele Hestjuvnatten-området.

Verdivurdering: Området har svært humid gammel granskog ("tåkegranskog") og blokkmarksskog. Slik skog finnes spredt i de humide åstraktene rundt Norefjell, men så godt utviklet som her er bare påvist noen få steder, med innslag av regionalt sjeldne suboseaniske moser (og klart potensial for flere innen dette elementet). Naturskogs-kvalitetene er mer moderate. Hittil påvist 5 rødlistearter (alle NT) (ihht. RL2015). Lokaliteten vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er optimalt for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

10 Middagsnatten NV

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 68,6daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 11.9.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i den nordvestvendte lia på vestsiden av Middagsnatten, avgrenset mot gammel furu- og barblandskog i nordøst (annen naturtypelokalitet), og mot mer ordinær gammelskog (svak naturskog) ellers. I nedkant er det kort avstand til ungskog. Berggrunn (Nordgulen 1999): Berggrunn (Nordgulen 1999): biotittgneis/kvartsitt/amfibolitt/granittisk gneis. Bioklima-region: nordboreal – svakt oseanisk (NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereleggende granskog). Lia og dalsøkket her dekkes av fattig granskog, i form av blåbær- og blåbærfuktskog og i søkk litt fattigsumpskog. Skogtilstanden er gammel naturskog i aldersfase – med mange gamle trær (inkl. noen meget gamle, med panserbark og hengegreiner), en del gadd og en god del læger i alle nedbrytningsstadier inkl. noen pillrätne mosedeekte læger-spor (men gamle sterkt nedbrutte stokker er generelt underrepresentert). Nederst i søkket er det temmelig tett, gammel, sterkt humid gammel naturskog med mye dødved.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel naturskog som er lite påvirket på lang tid, men noe plukkhogd i gamle dager.

Artsmangfold: Karplantefloraen er fattig. Naturskogs-arts mangfoldet av sopp og lav tilknyttet gamle levende trær og død ved er relativt godt utviklet, og en hel del rødliste- og signalarter er påvist, men foreløpig bare et par sjeldne arter. Artsleiing har vært noe stikkprøvemessig, og det er klart potensial for flere sjeldne arter (av vedsopp og knappenålslav). Påviste arter: Vedsopp: piggbroddsopp (*Asterodon ferruginosus*), duftskinn (*Cystostereum murrayi*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), granrustkjuke (*P. ferrugineofuscus*), svartsoneskjuke (*P. nigrolimitatus*) (NT), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), gammelgranskål (*Pseudographis pinicola*), klengeskjuke (*Skeletocutis brevispora*) (VU) (sjelden i fjellskog). Lav: gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), sprireskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT), granseterlav (*Hypogymnia bitteri*) (NT), og på rogn kvistlav-arten *Hypogymnia incurvoides* (meget få funn i Norge, men trolig oversett).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi.

Verdivurdering: Lokaliteten har viktige naturverdier knyttet til gammel, fuktig gran-naturskog, med mange meget gamle trær og relativt mye gadd og læger i alle nedbrytningsstadier. Artsmangfoldet av naturskogsarter er typisk, med høy tetthet av en rekke "vanlige" naturskogsarter, og potensial for kravfulle og sjeldne arter (men bare et par slike hittil påvist). Hittil er påvist 8 rødlistearter (1 VU, 1 DD, 6 NT) (ihht. RL2015). Lokaliteten har relativt høye naturkvaliteter i kraft av gammel gran-naturskog, og ligger i grensesjiktet A/B, men vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

11 Middagsnatten N

Naturtype: Gammel furuskog - Gammel høyereleggende furuskog
BMVERDI: B

Areal: 209,7daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 11.9.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordvestsiden av Middagsnatten, og består av øvre del av den nordvestvendte lisa, avgrenset mot annen naturtypelokalitet (gammel granskog) i vest, mot halvgammel naturskog ellers. Et parti relativt ordinær, halvgammel granskog (svak naturskog, få gamle trær, lite dødved) midt i lia inngår ikke i lokaliteten. Berggrunn (Nordgulen 1999): Berggrunn (Nordgulen 1999): biotittgneis/kvartsitt/amfibolitt/granittisk gneis. Bioklima-region: nordboreal – svakt oseanisk (NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten hovedklassifiseres som "gammel furuskog" (utforming gammel høyereleggende furuskog), med en mindre andel "gammel granskog" (utf. gammel høyereleggende granskog). Lia domineres av fattig furuskog og barblandingskog (mest lyngskog, noe lyngfuktskog), med et mindre parti blåbærgranskog. Furuskoen er temmelig gammel naturskog i aldersfase, med gamle men ikke spesielt grove levende trær (inkl. meget gamle, med flat krone og tørrgreiner), en del kelo-gadd, men bare et fåtalls læger. Gammel seinvokst gran inngår også.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel naturskog som er lite påvirket på lang tid, men noe plukkhogd i gamle dager. Kanskje har det foregått selektivt uttak av furugadd og/eller furulæger i gamle dager.

Artsmangfold: Karplantefloraen er fattig. Naturskogs-artsmangfoldet av sopp og lav tilknyttet gamle levende trær og død ved er middels godt utviklet på både furu og gran, men det er med ett unntak ikke påvist kravfulle/sjeldne arter, og potensialet for slike er begrenset. På gamle kelo-læger av furu er sett brunhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea*) (NT) og furuplett (*Chaetodermella luna*) (NT). På kelo-furugadd finnes bl.a. blanknål (*Calicium denigratum*) (NT), den temmelig sjeldne *Chaenothecopsis fennica* (NT), og skorpelaven *Ramboldia elabens*. På både furu og gran finnes gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), spikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT), granseterlav (*Hypogymnia bitteri*) (NT). På gammel gran sukkernål (*Chaenotheca subroscida*) (NT), rimnål (*Chaenothecopsis viridialba*) (NT) og gråso-
tbegeter (*Cyphelium inquinans*) (VU).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi. Dette er den best utviklede gamle furu-naturskogen i hele Hestjvnatten-området.

Verdivurdering: Lokaliteten har middels høye naturverdier knyttet til gammel furu-naturskog, med meget gamle trær og bra med gadd, men bare få læger, dessuten innslag av gammel gran. Gammel furu-naturskog er lite utbredt i landskapet, og lokaliteten er den beste rundt hele Hestjvnatten-området i så måte. Lite læger trekker imidlertid ned (en stor del av arts- og arts- og arts- mangfoldet i gammel furuskog er knyttet til læger). Hittil påvist 10 rødlistearter (1 VU, 9 NT) (ihht. RL2015) – 6 på furu, 6 på gran. Lokaliteten har viktige naturkvaliteter i kraft av gammel furu-naturskog, men mangel på læger trekker ned, og lokaliteten vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

12 Hestjvnatten S

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 376,9daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 5.10.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i sør-sørvestlia til Hestjvnatten, og består av granskogen i nedre og midtre del av lia, avgrenset mot åpen, rasutsatt, berglendt og skrinn småskog høyere oppe, og mot andre naturtypelokaliteter (gammel granskog) i sør. Inn dalbunnen i Tverrhogget er en smal sone hogd, dette er også utelatt. Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartstitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: mellomboreal og nordboreal – svakt oseanisk (MB/NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereleggende granskog), med en liten andel "gammel furuskog" (utf. gammel høyereleggende furuskog). Lia dekkes av granskog. Lokalklimaet er lunt og nokså varmt (til å være dette høydelaget), som sammen med relativt godt jordsmonn gir grunnlag for godt produktiv skog og en del halvrike vegetasjonstyper i form av frisk lågurt- og høgstaudekog, men blåbærskog dominerer. På slakere terreng i sør, med skrinn rygger og åpnere, forsumpet mark, inngår en del furu. Dette er fattig lyngskog og lyngfuktskog. Skogtilstanden er noe mosaikkartet. Mye er relativt gammel aldersfase-naturskog, men det er også partvis mer ordinær halvgammle skog. Granskogen er relativt produktiv og til dels nokså virkesrik, med relativt grove dimensjoner. En god del gamle trær inngår, og det er jevnt relativt god tetthet av læger (også grove), men gamle/råtnete stokker er klart underrepresentert. Furskogen i sør har en del tydelig gamle trær og spredte kelo-elementer (mest gadd, men også enkelte læger).

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog som ikke er påvirket i nyere tid, men i varierende grad påvirket av gamle dagers gjennomhogster.

Artsmangfold: Karplantefloraen er typisk og ordinær for de aktuelle naturtypene, men noe rikere enn det som er vanlig i Hestjvnatten-området, med endel vanlige lågurt- og høgstaudearter. Artsdokumentasjonen er relativt mangelfull, men naturskogs-artsmangfoldet (vedsopp og lav tilknyttet gamle trær og død ved) framstår som middels rikt. Hittil er påvist rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), svartsonekjuke (*Phellinus nigrolimitatus*) (NT), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), lamellfiolekjuke (*Trichaptum laricinum*) (NT), gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT) (svært mye), spikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT). Haukugle ble sett sittende på en grantopp nederst i Tverrhogget 5.10.2016.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi.

Verdivurdering: Lokaliteten har klare naturverdier knyttet til gammel gran-naturskog. Dette er et relativt stort område med nokså gammel gran-naturskog, med middels høyt innslag av gamle trær og død ved, og med et interessant arts- og arts- mangfold av ved- og lav (men foreløpig mangelfullt dokumentert – hittil påvist 6 rødlistearter (alle NT) (ihht. RL2015)). Rødlistede naturtyper: høgstaudegranskog (NT) (ihht. RL2011). Lokaliteten vurderes som viktig (verdi B), på grensa mot A.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

13 Gråkollen-Tverrhogget

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 719,4daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 4., 5. og 15.10.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjvnatten. En liten MiS-figur ligger i et søkk sørøst for Tverrhogget, og i øst (lia sørvest for Hestjvsetra og nord for Dambekken) inngår sørligste flik av en MiS-figur i lokaliteten, men storparten av denne MiS-figuren inngår ikke pga. klart svakere skogtilstand (grove trær og mye skjeggslav, men få trær av biologisk høy alder og langt færre læger særlig i seine stadier).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Hestjvnatten, og består av et større, sterkt småkupert åsområde fra Gråkollen i sør til Tverrhogget i nord. Avgrenset mot noe mer påvirket gammel gran-naturskog de fleste steder, bortsett fra i vest-nordvest hvor det er store ungsogsfelt i nedkant. I nord er det diffus overgang mot skog med svakere naturskogstilstand (og overgang til annen naturtypelokalitet). Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartstitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: øvre mellomboreal og nordboreal – svakt oseanisk (MB/NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereleggende gran-

skog). Gran dominerer helt, i tillegg inngår furu (barblandingsskog) på skrinne rygger, samt en del bjørk. Blåbærgranskog dominerer (stedvis blåbærfuktskog i humide hellinger). I små søkk er det litt sumpskog her og der. Små partier rikere skog finnes i den bratte østsida av Gråkollen (storbregne-høgstaudeskog), og langs Dambekken (høgstaudeskog). Skogen er usedvanlig gammel og lite påvirket. Store deler er mer eller mindre urskogs-nær naturskog, og partier sør for og langs Dambekken og nordvestover herfra kan være genuin urskog (ingen hogstspor, utpreget urskogsstruktur). Klimaksfase dominerer, med stor aldersspredning, mange gamle levende trær (en del av meget høy alder, med panserbark, hengegreiner og tørre spir), mye gadd, og rikelig læger i alle nedbrytningsstadier (inkl. grove, pillrâte læger-spor). Langs Dambekken er det urskog/urskogs-nær skog på relativt god bonitet, og skogen er virkesrik, med grove dimensjoner av både levende og døde trær. Nord for Gråkollen er det ei smal stripe "full" av knekte læger, antakelig har det her gått ei vindtrombe for en mange år siden. Vestre del av lokaliteten har lavere tetthet av gamle trær og dødved, men også her er det meget gammel skog. Det samme gjelder rundt selve Gråkollen. I den bratte østsida her står grov og kompakt, godt produktiv skog på relativt rik mark (storbregne-høgstaudeskog), denne er noe mer påvirket av gammel plukkhogst (men kraftige dimensjoner, og noen digre læger). Det inngår også gammel levende furu, og spredt finnes en god del kelo-elementer (både gadd og grove læger).

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel naturskog, urskogs-nær naturskog, og trolig genuin urskog, store deler minimalt påvirket. Inn langs Dambekken og et dalsøkk opp mot nord er det flatehogd for en del år siden, dette var trolig urskog/urskogs-nær naturskog.

Artsmangfold: Karplantefloraen er stort sett fattig, men partiene med høgstaudeskog har en del vanlige høgstaudearter. Gran-naturskogs-arts-mangfoldet (arter tilknyttet gamle trær og død ved) er rikt, og "lappkjuke-elementet" av vedsopp er meget godt utviklet. Typiske naturskogsarter som piggbroddsopp (*Asterodon ferruginosus*), vasskjuke (*Climacocystis borealis*), duftskinn (*Cystostereum murrayi*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), kjøttkjuke (*Leptoporus mollis*), granrustkjuke (*P. ferrugineofuscus*), svartsonekjuke (*P. nigrolimitatus*) (NT), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), gammelgranskål (*Pseudographis pinicola*) og praktbarksopp (*Veluticeps abietina*) er til dels meget tallrike, av sjeldnere arter finnes bl.a. gul snyltekjuke (*Antrodiella citrinella*) (VU) (sjelden i fjellskog), tømmernett-sopp (*Serpula himantoides*), foldeskinn (*Serpulomyces borealis*) (NT), klengekjuke (*Skeletocutis brevispora*) (VU) (sjelden i fjellskog), bølgekjuke (*Spongiporus undosus*) (NT) (sjelden i fjellskog), lamellfolkjuke (*Trichaptum laricinum*) (NT). Av særlig kravfulle og sjeldne arter må trekkes fram rosenjodskinn (*Amylocortium subincarnatum*) (EN) (meget sjelden i fjellskog), lappkjuke (*Amylocystis lapponica*) (EN) (funnet på 6 læger, men finnes sikkert på en del flere), og sibirfiberskinn (*Fibricium lapponicum*) (VU), samt et mulig funn av den internasjonalt sjeldne kjuka *Postia persicina* (usikker artsbestemmelse). Lavfloraen er langt dårligere dokumentert (påvist mye gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*), sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) og granseterlav (*Hypogymnia bitteri*)), men her finnes utvilsomt en rik flora av knappenålslav (inkl. en hel del rødlistearter). Artsmangfoldet på furu er ikke undersøkt, men gammel kelo-gadd og kelo-læger holder utvilsomt noen naturskogs- og rødlistearter.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjunnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi. Sammen med Vindor har Gråkollen-Tverrhogget har den mest urskogs-nære skogen, og størst arealer av slik skog, i hele Hestjunnatten-området.

Verdivurdering: Dette er et stort område med urskogs-nær gran-naturskog og trolig partivis genuin gran-urskog, med høy tetthet av meget gamle trær, rikelig mengde død ved, og høy økologisk kontinuitet. Et mindre parti har urskogs-nær granskog også på relativt god bonitet. I tillegg til gran, er det også noe gammel furu og dødved av furu. Artsmangfoldet av gran-naturskogsarter er meget rikt, hittil dokumentert for vedsopp, med en lang rekke signal- og rødlistearter, inkl. flere kravfulle og dels meget sjeldne (hittil påvist 14 rødlistearter (2 EN, 3 VU, 9 NT) (en god del flere finnes utvilsomt, særlig av knappenålslav). Rødlistede naturtyper: småfragmenter høgstaudegranskog (NT) (ihht. RL2011). Lokaliteten har meget store naturverdier, og er klart svært viktig (verdi A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

14 Hestjvsetra S

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 50,4daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 4.10.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjunnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for Hestjunnatten, rett sør for Hestjvsetra, og består av slakt hellende sørvestvendt fjellgranskog. Omkranset av noe mer påvirket gran-naturskog på alle kanter (annen naturtypelokalitet) bortsett fra i nord, hvor lokaliteten grenser (nesten) opp mot Hestjvseter-vollen. Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartsitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: nordboreal – svakt oseanisk (NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereleggende granskog). Området dekket av fjellgranskog, i all hovedsak blåbærskog. Skogtilstanden er gammel naturskog i alders- og klimaksfase, med mange gamle trær (noen av meget høy alder), bra med gadd og mye læger i ulike nedbrytningsstadier (men sterkt nedbrutte underrepresentert).

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel, beskjedent påvirket naturskog, svakt plukkhogd i gamle dager.

Artsmangfold: Karplantefloraen er fattig. Artsmangfoldet er bare helt stikkprøvemessig sjekket, men naturskogs-arts-mangfoldet av lav og vedsopp tilknyttet gamle levende trær og død ved synes velutviklet, hittil påvist: duftskinn (*Cystostereum murrayi*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), granrustkjuke (*P. ferrugineofuscus*), svartsonekjuke (*P. nigrolimitatus*) (NT), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), gammelgranskål (*Pseudographis pinicola*), gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT). Det er klart potensial for kravfulle og sjeldne arter, særlig av vedsopp og knappenålslav.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjunnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi.

Verdivurdering: Lokaliteten har høye naturverdier knyttet til lite påvirket fjellgran-naturskog, med høy tetthet av meget gamle trær, mye gadd og læger, god kontinuitet, og et (høyst trolig) godt utviklet naturskogs-arts-mangfold (hittil påvist 5 rødlistearter (alle NT) (ihht. RL2015), men potensial for en god del flere, inkl. kravfulle arter). I kraft av beskjeden påvirkningsgrad vurderes lokaliteten som svært viktig (verdi A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

15 Hestjuvnatten-Brennkollen

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 1154,4daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 4., 5. og 15.10.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. En større MiS-figur dekker øst-sørøstvendt lise på vestsiden av Dambekken sørvest for Hestjuvsetra, og to små MiS-figurer ligger i sør (nederst i Dambekken, søkk mellom Jentås og østre Jentås) (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør-sørøst for Hestjuvnatten, og består av et større, småkupert åsområde som strekker seg fra bratt sørvendt søkk oppunder Hestjuvnatten i nord til Brennkollen-Jentås i sør. Dette er en større samlelokalitet avgrenset for å fange opp den relativt gamle naturskogen med middels naturverdier som dekker hele dette høyereliggende åsområdet, men som ikke har kvaliteter på A-nivå og/eller er mer spesielle/rike skogtyper. Avgrenset dels mot andre naturtypelokaliteter, dels mot mer påvirket halvgammel skog, dels mot ungsog (øst og lengst vest). Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartsitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: nordboreal og øvre mellomboreal – svakt oseanisk (NB/MB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereliggende granskog), med en liten andel "gammel furuskog" (utf. gammel høyereliggende furuskog). Granskog dominerer, hovedsakelig i form av blåbærskog. I humide hellinger er det noe blåbærfuktskog, og på flate partier i myrkanter o.l. litt fattigsumpskog. Bratt sørvendt søkk opp mot Hestjuvnatten skiller seg ut, i brattskrent på vestsiden og langs søkket her er det rikere, med høgstaudekog, storbregneskog og svaklågurtskog, samt småfragmenter av kilde-/bekkekantsamfunn. Furu inngår på skrinne rygger (mest lyngskog og knaus-lavskog). Toppryggen av østre Jentås har litt mer furu-barblandingskog. Skogtilstanden varierer. Generelt er storparten relativt gammel aldersfase-naturskog, med spredt til en del tydelig gamle trær (inkl. en del over 180 år) og middels til moderat tetthet av gadd og læger i ulike nedbrytningsstadier (men gamle, godt nedbrutte stokker er temmelig fåtallige). Stedvis er det større konsentrasjoner av dødved (bl.a. sørvendte hellinger i åspartiet øst for Gråkollen, Østre Jentås, toppkalotten av Brennkollen, og ved myrene nedenfor/sørvest for Gråkollen). Noen mindre partier har svakere naturskogstilstand, bl.a. dalsøkket nordvest for Hestjuvsetra (få gamle trær, lite dødved, men relativt rikt, og skogen er kompakt og storvokst). Furuene er til dels relativt gamle, og det inngår sparsomt og spredt kelo-gadd og noen få kelo-læger. Toppryggen av østre Jentås skiller seg ut, her står godt sluttet gammel barblandingskog med en god del gammel furu, inkl. noen gamle flatkronete krokfuruer med mye tørrgreiner, samt noe furugadd og litt furulæger.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog som ikke er påvirket i nyere tid, men påvirket av gamle dagers gjennomhogster.

Artsmangfold: Karplantefloraen er gjennomgående fattig, med en humid og svak suboseanisk karakter, med bl.a. bjørnkam. Unntak er det rike søkket sørøst for Hestjuvnatten, her er floraen klart rikere, med et brukbart utvalg av høgstaude- og svaklågurtsarter (men kun vanlige arter for de aktuelle vegetasjonstypene). Naturskogs-artsmangfoldet er middels rikt, med en hel del av de mer vanlige artene av vedsopp og lav spredt-jevnt utbredt, men med unntak av lamellfiolkjue er det hittil ikke påvist kravfulle/sjeldne arter (enkelte slike kan forekomme, ikke minst sett i lys av kort avstand til nærliggende lokaliteter med rikere arts mangfold). Av signal- og rødlistearter er hittil påvist vasskjuke (*Climacocystis borealis*), duftskinn (*Cystostereum murrayii*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), granrustkjuke (*Phellinus ferrugineofuscus*), svartonekjue (*P. nigrolimitatus*) (NT), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), gammelgranskål (*Pseudographis pinicola*), lamellfiolkjue (*Trichaptum laricinum*) (NT), gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT), granseterlav (*Hypogymnia bitteri*) (NT).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi.

Verdivurdering: Dette er et stort naturskogsområde, med gjennomgående middels gran-naturskogs-kvaliteter og småpartier med visse furu-naturskogs-kvaliteter. Viktige nøkkelelementer (trær av høy alder, gadd og læger) finnes i middels til moderat tetthet. Artsmangfoldet er ikke spesielt rikt, men en god del naturskogsarter finnes, og hittil påvist 7 rødlistearter (alle NT) (ihht. RL2015). Rødlistede naturtyper: småfragmenter av høgstaudegranskog (NT) (ihht. RL2011). Lokaliteten vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er optimalt for å bevare og videreutvikle naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

16 Brennkollen Ø

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 67,5daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 15.10.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Brennkollen, og består av en sørvendt markert bekkedal med brattskrenter og en del småberg og noe blokkmark på vestsiden, noe slakere hellinger opp på østsiden. Midtre og nedre deler av bekkedalen har svakt utviklet bekkeløft-topografi. Avgrenset mot eldre naturskog i nordvest (annen naturtypelokalitet), fattig furuskog i øst, og mot ungsog helt nederst i sør. Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartsitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: mellomboreal – svakt oseanisk (MB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereliggende granskog). Dalsøkket dekkes av halvrik granskog med innslag av noe rogn, selje og bjørk, av vekslende vegetasjonstyper (storbregneskog, litt høgstaudekog, sparsomt lågurtskog, på østsiden fattigere med mest blåbærskog og på slakere terreng også noe sumpskog). Skogtilstanden er aldersfase-naturskog. Skogstrukturen er heterogen (som følge av variert, bratt og delvis opprevete terrenget), med grove men ikke spesielt gamle trær, noe gadd, og en god del læger i tidlige og midlere nedbrytningsstadier. Gammel rogn og selje inngår. Nederst er skogen mest halvgammel, men det er en del læger også her.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog som ikke er påvirket i nyere tid, men delvis klart påvirket av gamle dagers gjennomhogster. Ei kraftlinje krysser lokaliteten i nord.

Artsmangfold: Karplantefloraen er ikke rik, men en hel del typiske arter for middelsrik høgstaude- og lågurtskog i distriktet finnes. Naturskogsarts mangfoldet er heller ikke særskilt rikt, men et knippe typiske vedsopp og lav for gammel granskog er påvist (og det er potensial for en del flere): vasskjuke (*Climacocystis borealis*), duftskinn (*Cystostereum murrayii*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), granrustkjuke (*Phellinus ferrugineofuscus*), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT), og på gammel rogn skrubbenever (*Lobaria scrobiculata*). Skogen er generelt humid, med til dels rikelig skjeggglav.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet

Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi.

Verdivurdering: Markert bekkedal med stedvis bekkeløft-topografi, og halvgammel rikere granskog med godt tetthet av nøkkelelementer (men bare svak kontinuitet i dødved). Artsmangfoldet er middels interessant, hittil påvist 4 rødlistearter (alle NT) (ihht. RL2015) (noen flere finnes utvilsomt). Rødlistede naturtyper: høgstaudegranskog (NT) (ihht. RL2011). Lokaliteten har middels naturverdier, og vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er optimalt for å bevare og videreutvikle naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

17 Jentås Ø

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereiggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 129,4daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 15.10.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Jentås, og består av den bratte ØSØ-ventde lisida under åsen. Avgrenset mot høyereiggende naturskog på toppen av åsen (annen naturtypelokalitet) og mot ungsog og myr i nedkant (relativt gammel gransumpskog på flattere terreng sørøst for myra). Berggrunn (Nordgulen 1999): biotittgneis/kvartsitt/amfibolitt/granittisk gneis. Bioklima-region: mellom-boreal – svakt oseanisk (MB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereiggende granskog). Dette er ei bratt li med tung, kompakt granskog på god bonitet. Mye er lågurtskog, i mosaikk med småbregneskog, litt høgstaude- og storbregneskog i våte søkk, og blåbærskog på fattigere opplendte partier. Granskogen er grovokst og kompakt aldersfase, med sparsomt innslag av lauvtrær. Trærne er grove (og en og annen meget grov gran finnes), men trærne er ikke av spesielt høy alder. Det er spredt til en del gadd og læger i tidlige og midlere nedbrytningsstadier, men ikke i store mengder.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog som ikke er påvirket i nyere tid, men temmelig hardt gjennomhogd i gamle dager.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er lite dokumentert. Karplantefloraen er typisk for vegetasjonstypene i regionen, dvs. med en del typiske lågurt- og høgstaudearter for middelsrike utforminger av disse skogsamfunnene. Naturskogsartsmangfoldet (vedsopp, lav) virker ikke spesielt rikt, men en del arter finnes utvilsomt. Påvist er rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT) og granrustkjuke (*Phellinus ferrugineofuscus*). Området har trolig en relativt rik mykorrhizasoppfunga (men potensialet for rødlistede/sjeldne arter er begrenset).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi. Dette er et av de mest produktive granskogspartiene i hele Hestjuvnatten-området.

Verdivurdering: Dette er et parti uvanlig homogen, tung og kompakt granskog på god bonitet. Såpass gammel skog på så gode boniteter er uvanlig. Skogen er imidlertid ikke spesielt gammel naturskog, og mengden dødved ikke spesielt stor, men som følge av god bonitet har skogen meget godt utviklingspotensial ved fri utvikling. Artsmangfoldet synes ikke å være spesielt rikt mht. sjeldne/rødlistede arter (hittil påvist kun én NT-art (ihht. RL2015)). Rødlistede naturtyper: småpartier høgstaudegranskog (NT) (ihht. RL2011). Lokaliteten har klare naturverdier knyttet til at det er halvgammel, tung granskog på god bonitet, og vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er optimalt for å bevare og videreutvikle naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

18 Jentås S

Naturtype: Gammel lavlandsblandingskog - Sørboreal gran-blandingskog
BMVERDI: A

Areal: 41,6daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 15.10.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjuvnatten. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Jentås, og består av ei bratt sørøstvendt liside under fjellvegg. Avgrenset mot ungsog i nedkant og annen naturtypelokalitet i nord. Berggrunn: Ifølge Nordgulen (1999) biotittgneis/kvartsitt/amfibolitt/granittisk gneis, trolig er hele denne brattlia amfibolitt. Bioklima-region: sørboreal – svakt oseanisk (SB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel lavlandsblandingskog" (utforming sørboreal gran-blandingskog). Bratt og steinete og berglendt liside, lunt og varmt lokalklima og rik berggrunn gir grunnlag for rik skog. Lia dekkes av heterogen blandingskog, opprevet av en del blokkmark. Gran dominerer, men iblandet mye lauvtrær (selje, bjørk, rogn, litt osp, hegg, spisslønn). Rike utforminger av lågurtskog og høgstaudeskog dominerer. Skogen er relativt gammel, med heterogen og uryddig skogstruktur (ikke minst som følge av mye grov stein). Grana er temmelig grov og høyreist, og det er godt innslag av gamle lauvtrær (ikke minst en del grov gammel selje, og mosedekt grov spisslønn), og det er en god del dødved. Skogstrukturen bærer likevel preg av at området har vært en del plukkhogd i gamle dager.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog som ikke er påvirket i nyere tid, men tydelig gjennomhogd (i hvert fall gran) i gamle dager..

Artsmangfold: Artsmangfoldet er ikke spesielt godt dokumentert. Karplantefloraen er rik, og av det rikeste som finnes i dette høydelaget i distriktet, med et stort utvalg riklågurt- og høgstaudearter, inkl. en del varmekjære arter som er sjeldne såpass høyt over havet. Bl.a. finnes blåveis, vårerteknapp, myske, skogsvingel, kranskonvall. Mest spesielt er mye huldregras (NT) i tredekt blokkmark. Arten er hovedsakelig knyttet til bekkeløfter, og forekomster utenfor kløfter er få. Lav-, mose- og soppflora virker middels rik (men er mangelfullt undersøkt). Rikbarkslauvtrær (særlig selje) og til dels bergvegger har ganske godt utviklete lobarion-samfunn, med bl.a. olivenfylllav (*Fuscopannaria mediterranea*) (NT), filthinnelav (*Leptogium saturninum*), lungenever (*Lobaria pulmonaria*), stofffylllav (*Parmeliella triptophylla*). Av vedsopp er påvist rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT) og granrustkjuke (*Phellinus ferrugineofuscus*). Området har trolig en relativt rik jordsoppfunga (men potensialet for rødlistede/sjeldne arter er begrenset).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi. Dette er det klart rikeste partiet i hele Hestjuvnatten-området.

Verdivurdering: Dette er velutviklet rik sørboreal blandingskog, med viktige kvaliteter knyttet til både rike vegetasjonstyper (sjeldent rik lågurtskog til å være dette høydelaget i regionen) og gammelskog med mye nøkkelelementer (på elementnivå særlig gammel selje, men også gran og andre lauvtreslag), og et rikt artsamangfold. Skogen er likevel ikke særskilt gammel naturskog. Hittil påvist 3 rødlistearter (alle NT) (ihht. RL2015), men en god del flere finnes utvilsomt. Rødlistede naturtyper: høgstaudegranskog (NT). Lokaliteten vurderes

som svært viktig (verdi A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er optimalt for å bevare og videreutvikle naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

19 Vindnor

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereleggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 1581,4daa

Innledning: Nordre del undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 5.9.2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjvnnatten. Midtre del undersøkt av THH 30.8.2008 ifbm. prosjektet "Bekkekløfter 2008, Buskerud" på oppdrag for Miljødirektoratet (Hofton 2009), og innlagt på Naturbase som BN00101765. Det er viktig at lokalitetens verdier sees i sammenheng med hele området som er befart, for beskrivelse se <http://borchbio.no/narin/?nid=4726>. Midtre, søndre og vestre del undersøkt av Rein Midteng 25.7.2013 ifbm. konsekvensvurdering av nye hytteområder Gulsvikfjellet, innlagt på Naturbase som BN00102122. Østre deler er ikke feltbefart, men inkludert etter avstandsvurdering og med støtte i flyfoto. Det er ikke MiS-figurer i lokaliteten (NIBIO 2017). Beskrivelse og avgrensning revidert av Tom H. Hofton 2016, erstatter BN00101765 og BN00102122.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et større fjellskogsområde på begge sider av Gulsvikelvi, med Vindnor på sørsiden og Nedre Brennåsen på nordsiden, sørover mot Hestjvet og østover mot Kårmoliveien. Avgrenset mot skoggrensa i sørvest, glissen myrskog med spredte holt gammelskog i vest-nordvest, Gulsvikseterveien i nord, annen naturtypelokalitet langs Gulsvikelvis bekkekløft i nordøst. Helt i nordøst følger lokalitetsgrensa et skarpt påvirkningsskille i øvre del av den østvendte brattlia (overgang til mer produktiv, kompakt skog med få gamle trær og lite dødved). Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartsiitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: nordboreal – svakt oseanisk (NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel granskog" (utforming gammel høyereleggende granskog). Området dekkes av fattig granskog, med sparsomt og spredt innslag av furu, samt bjørk. Vegetasjonsmessig dominerer blåbærskog helt, med noe fattigsumpskog på flatere steder, og små felt småbregneskog i søkk og hellinger og litt høgstaudeskog i smale soner langs bekker. Flate partier sentralt i området har små fattigmyrer omkranset av fattig furudominert skog. Mye av området har urskogs nær naturskog i klimaksfase, visse partier i øvre-midtre del kan være genuin urskog. Her er det ikke observert hogstspor på verken gran eller furu, mens det i nedre deler finnes enkelte spredte stubber etter gammel plukkhogst. Terrenget er stedvis vanskelig (med mye stein og mosedekte hull), noe som utvilsomt har gjort skogen vanskelig tilgjengelig for hogst. Skogstrukturen varierer mellom relativt kompakt i produktive, lavere hellinger, og (vanligst) mer halvåpen fjellskogsstruktur med en del iblandet bjørk. Karakteristisk er et høyt innslag av meget gamle (mange trolig over 300 år) og seinvokste levende trær, ofte med gulrotform typisk for fjellskog, og med grove hengegreiner, grov panserbark og tørre spir. Mange trær er temmelig grove (opp mot 70 cm dbh), selv om midlere dimensjoner dominerer. Det er også en god del gadd og læger, i alle nedbrytningsstadier (inkl. godt innslag av pillrätne gamle læger-spor), og kontinuiteten i død ved er høy. I nord (Vesle Brennåsen) og trolig også laveste del i øst, er imidlertid ferske og middels nedbrutte læger overrepresentert. Langsom heving av skoggrensa pågår, og har pågått i mange tiår, noe en kan observere sørvest i området. Furu inngår bare sparsomt, men mange av de som finnes er grove og tydelig gamle, med flat krone og vridde greiner. Grov, gammel kelo-gadd og noen furulægre (inkl. sterkt nedbrutte) finnes spredt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel naturskog, urskogs nær naturskog, og kanskje genuin urskog, store deler minimalt påvirket.

Artsmangfold: Karplantefloraen er fattig. Naturskogs-arts mangfoldet av lav og vedsopp på gamle trær og død ved er utvilsomt rikt, og her er åpenbart stort potensial for mange kravfulle og sjeldne arter tilknyttet urskogs nær fjellgranskog (særlig av vedsopp og knappenålslav). Artsmangfoldet er imidlertid foreløpig lite dokumentert, hittil er påvist et knippe av mer vanlige naturskogsarter: duftskinn (*Cystostereum murrayi*), rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), granrustkjuke (*P. ferrugineofuscus*), svartonekjuke (*P. nigrolimitatus*) (NT), glasskjuke (*Physisporinus vitreus*), gammelgranskål (*Pseudographis pinicola*), praktbarksopp (*Veluticeps abietina*), gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT), prikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT), granseterlav (*Hypogymnia bitteri*) (NT), sukkernål (*Chaenotheca subroscida*) (NT), og på furugadd ulvelav (*Letharia vulpina*) (NT) (på en håndfull gadd), blanknål (*Calicium denigratum*) (NT), *Ramboldia elabens*. Tretåspett er observert, og tallrike hakkemerker.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjvnnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi. Sammen med Gråkollen-Tverrhogget har denne lokaliteten den mest urskogs nære skogen, og størst arealer av slik skog, i hele Hestjvnnatten-området.

Verdivurdering: Dette er et stort område med urskogs nær gran-naturskog og kanskje partvis genuin gran-urskog, med høy tetthet av meget gamle trær, død ved, og høy økologisk kontinuitet. Her er også sparsomt innslag av gammel furu og dødved av furu. Området er imidlertid nesten utelukkende fattig fjellskog. Artsmangfoldet er foreløpig dårlig dokumentert (hittil påvist 8 rødlistearter, alle NT (iht. RL2015)), men området har utvilsomt et rikt arts mangfold (inkl. potensial for mange kravfulle og sjeldne lav og vedsopp). Lokaliteten har store naturverdier, og er klart svært viktig (verdi A).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er nødvendig for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

20 Gulsvikelvi NØ for Vindnor

Naturtype: Skogsbekkekløft - Lavlands-granbekkekløft på Østlandet
BMVERDI: B

Areal: 94,9daa
Hoh: 600-710 moh

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 30.8.2008 ifbm. prosjektet "Bekkekløfter 2008, Buskerud" på oppdrag for Miljødirektoratet (Hofton 2009), og innlagt på Naturbase som BN00101791. Det er viktig at lokalitetens verdier sees i sammenheng med hele området som er befart, for beskrivelse se <http://borchbio.no/narin/?nid=4726>. Seinere besøkt av Erlend Rolstad 16.7.2010 og Rein Midteng 26.8.2016 (Artskart 2017). Relativt mye av lokaliteten dekkes av MiS-figurer (NIBIO 2017). Beskrivelse og avgrensning revidert av Tom H. Hofton 2016 ifbm. kartlegging av skog tilbudt til frivillig vern rundt Hestjvnnatten, erstatter BN00101791.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Gulsvikelvis øvre del, nordøst for Vindnor, og består av ei markert øst-til nordvendt bekkekløft med tilhørende bratte nord-til nordvestvendte hellinger. Lia på nordsiden er hogd, men en smal kantsone langs elva står igjen. Avgrenset mot annen naturtypelokalitet (gammel granskog) i sør og vest. Berggrunn (Nordgulen 1999): kvartsiitt og kvartsskifer med soner av amfibolitt. Bioklima-region: nordboreal – svakt oseanisk (NB-O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "skogsbekkekløft" (utforming lavlands-granbekkekløft på Østlandet). Fattig, stabilt humid granskog dekker hele området. Store arealer er storbregneskog, som så vidt får innslag av høgstauder i søkkene. Våte sig har sumpskog/kildeskog. På tørrere steder finnes også noe blåbærskog. Ned mot elva rives skogen noe opp av berg og skreinter, men stort sett er skogen homogen, tung og kompakt. Grovvekst aldersfaseskog dominerer. Store trær dominerer, og sjikt-

ningen er moderat, men innimellom finnes også noe smågran som skaper sjukning. Skogen har i tidligere tider blitt betydelig påvirket av gjennomhogster, noe som har ført til at trær av høy alder og læger, er mangelvare. Langs elva er det relativt åpent. Elva faller ujevnt og danner mange små fossefall, men det er for liten vannføring i tørkeperioder til at fosserøysamfunn er utviklet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammelskog som ikke er påvirket i nyere tid, men klart påvirket av gamle dagers plukkhogster.

Artsmangfold: Karplantefloraen er fattig. Området har gode forhold for fuktighetskrevende moser og lav. Naturskogs-artsmangfoldet av lav tilknyttet stabilt humid gammelskog er middels godt utviklet. Granene er behengt med mye gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*) (NT) og noe sprikskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) (NT). I et fuktig søkk i østre del finnes huldresty (*Usnea longissima*) (EN) på ca. 10 trær (arten finns trolig flere steder i lia). Et huldresty-individ med hapter (festeskive) til grangrein ble også sett, det er svært sjeldent observert på huldresty i Norge. På stammen av eldre trær finnes bl.a. skyggenål (*Chaenotheca stemonea*), sukkernål (*C. subroscida*) (NT) rimmål (*Chaenothecopsis viridialba*) (NT). Lavfloraen på bergvegger er temmelig fattig. Moser er dårlig undersøkt, men området har klart potensial for regionalt sjeldne, fuktighetskrevende arter. Lysmose (*Schistostega pennata*) ble observert innunder rotvelt. Artsmangfoldet knyttet til biologisk gamle trær og død ved er relativt fattig (enkeltfunn gjort av rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT) granrustkjuke (*Phellinus ferrugineofuscus*), svartsoneskjuke (*P. nigrolimitatus*) (NT)).

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av mange verdifulle kjerneområder innenfor det store sammenhengende naturskogsområdet Hestjuvnatten – Vindnor – Laksejuv, som samlet har nasjonal naturverdi. Dette er et av det mest humide skogpartiene i hele Hestjuvnatten-området. Lokaliteten er også øverste del av Gulsvikelvis bekkeløft, men bekkeløftmiljøene er langt bedre utviklet lavere nede langs elva.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels godt utviklet høyereiggende mellomboreal, fattig granskogs-bekkeløft, med stabilt humid gran-naturskog og klare kvaliteter for fuktighetskrevende arter. Skogen er imidlertid overveiende relativt fattig, og gammelnaturskogs-kvaliteter (trær av høy alder, død ved) er svakt utviklet. Artsmangfoldet er middels rikt, med en mindre forekomst av huldresty som klart mest interessant. Hittil påvist 7 rødlistearter (1 EN, 6 NT) (ihht. RL2015). Lokaliteten vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) er optimalt for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel.

Artsmangfold

(se også områderapporter for Gulsvikelvi (Hofton 2009) og Hestjuvnatten (Hofton 2015)).

Naturskogs-artsmangfoldet knyttet til gran (stabilt humid gammelskog, gamle levende trær og død ved) er rikt, særlig av vedsopp, men også av lav. De fleste interessante og rødlistede artene tilhører lav og sopp tilknyttet mellom- og nordboreal granskog. Andre artsgrupper er av mindre interesse, generelt sett.

Samlet i hele Hestjuvnatten-området (2014- og 2016-områdene samlet) er det hittil påvist 32 rødlistearter (3 EN, 7 VU, 21 NT, 1 DD) (ihht. Rødlista 2015) (16 vedsopp, 15 lav, 1 karplante). Klart flest er påvist i 2016-områdene (30 rødlistearter (3 EN, 6 VU, 20 NT, 1 DD) (15 vedsopp, 14 lav, 1 karplante)), mens det i 2014-området er påvist 12 rødlistearter (2 VU, 10 NT) (4 vedsopp, 8 lav). Selv om 2016-områdene reelt sett utvilsomt har et rikere arts mangfold enn 2014-området gir antall påviste rødlistearter et noe skjevt bilde, og nøyere undersøkelser i 2014-området i en god soppesong ville utvilsomt utjevnet forholdet noe.

Karplantefloraen er de fleste steder fattig, med et helt typisk og artsfattig utvalg arter for de aktuelle naturtypene. Et litt interessant trekk ved floraen er forekomst av suboseaniske arter som her er nær sin innergrense på Østlandet (bjønnekam, skrubbebær). Noen småpartier høgstaude- og lågurskog skiller seg ut og bidrar mye til den totale karplantediversiteten i området. Klart viktigst i så måte er den bratte sørøstvendte skrenten lengst sør på Jentås (kjerne 18) som har meget rik skog og bergrotskrent, men også andre bratte sørvendte partier i Stintoppkollen – Brennkollen – Jentås-området har lokalt rik flora. Her er både høgstaude- og lågurt-elementet velutviklet og artsrikt, inkl. en del svakt varmekjære arter som er uvanlige såpass høyt over havet og sjeldne i Norefjell-distriktet. Blant en rekke arter kan trekkes fram spisslønn (eneste forekomst av edellauvtrær i hele Hestjuvnatten-området), kranskonvall, blåveis, vårerteknapp, mysje, vårerteknapp, skogsvingel og (mest interessant) mye huldregras i glissent tresatt blokkmark. I 2014-området er det i første rekke to små partier som karplantemessig skiller seg ut: høgstaudeskogen i Posali (kjerne 3 og nærområdene) med et godt utvalg høgstaudearter, og østskrenten av Hestjuvnatten (kjerne 4, trolig også en del andre partier i den stupbratte skrenten) med en fjellflora som i Norefjell-sammenheng er relativt rik. Ei helt lita rikmyrskant sørøst for Hestjuvnatten bidrar med rikmyrarter som ikke er sett andre steder i området.

Moser er lite undersøkt, men stort sett mangler området spesielle habitater som gir grunnlag for en rik moseflora av sjeldne arter. Imidlertid har enkelte særlig humide baklier og bekkedaler bra potensial for fuktighetskrevende arter, inkl. regionalt sjeldne. Dette er dokumentert i glissent tresatt blokkmark i nordøstvendt brattli nord for Posalinatten (kjerne 9), hvor bl.a. de regionalt meget sjeldne heimose (*Anastrepta orcadensis*) og storstylte (*Bazzania trilobata*) ble funnet. Ellers i området er det skogen langs Gulsvikelvis kløft (kjerne 20) som har best potensial for dette mose-elementet.

Humide partier har rikelige mengder skjeggjav og generelt gode forhold for fuktighetskrevende kryptogamer. Av lav er det (med et par unntak) imidlertid ikke påvist annet enn et mindre utvalg relativt vanlige naturskogsarter (som gubbeskjegg, sprikskjegg, granseterlav, sparsomt kort trollskjegg, randkvistlav). Mest interessante lav er *Hypogymnia incurvodes*, funnet på rogn nord for Middagsnatten (kjerne 10). Arten har meget få funn i Norge, men er trolig en del oversett (kan være vanskelig å skille fra andre kvistlaver *Hypogymnia*). Nevnes spesielt må også huldresty, som i 2008 ble funnet på ca. 10 trær langs Gulsvikelvi (kjerne 20). Dette er øverste del av forekomstene arten har langs Gulsvikelvi. Arten finnes på flere delområder lavere nede i elvekløfta (innenfor Gulsvikelvi naturreservat), samlet er dette en av Norges rikeste forekomster. På eldgammel gran og stående dødved av gran er det bra potensial for en rik lavflora av knappenålslav. Dette er foreløpig dårlig undersøkt, men kresne arter som gråsobeger (*Cyphelium inquinans*) og trollsobeger (*C. karelicum*) er påvist. Lavfloraen på lauvtrær og berg er fattig, med bare sparsomt utviklede lobarionsamfunn på rogn og selje enkelte steder. På furugadd finnes sparsomt ulvelav og blanknål enkelte steder, og den relativt sjeldne knappenålslaven *Chaenothecopsis fennica* ble funnet i kjerne 11.

Vedsopp-arts mangfoldet på gran begrenser seg stort sett til fjellskogsarter og til "lappkjuke-elementet", dvs. arter tilknyttet fattig mellom- og nordboreal granskog. Dette er til gjengjeld velutviklet, med store populasjoner av mange av de vanligere naturskogsartene (duftskinn, rosenkjuke, svartsoneskjuke, rynkeskinn, gammelgranskål, etc.), og flere kravfulle og til dels meget sjeldne arter. Dette gjelder særlig den urskogs nære skogen i kjerne 13. Nevnes må særlig en god populasjon av lappkjuke (*Amylocystis lapponica*) (i 2016 påvist på 6 læger, men finnes sikkert på en hel del flere), samt rosenjodskinn (*Amylocorticiium subincarnatum*) (knapt påvist tidligere i høytliggende skog i Norge), sibirfiberskinn (*Fibricium lapponicum*) og muligens kjuka *Postia persicina* (tidligere i Norge kun påvist i Rinillhaugen naturreservat, Lunner). Også Vindnor-området (Kjerne 19) med sin urskogs nære skog har utvilsomt et rikt vedsoppmangfold, men dette er foreløpig dårlig dokumentert. Et litt interessant trekk ved vedsoppfunngaen i området er at granstokkjuke (*Phellinus abietis*) er påfallende sjelden i området (påvist på kun to lokaliteter i hele Hestjvnatten-området), i motsetning til mange andre høyereliggende skoger i midtre-indre Buskerud. Dette demonstrerer områdets affinitet til humide, suboseaniske åstrakter (som Romeriksåsen) framfor mer kontinentale områder. Det var også påfallende at vasskjuke (*Climacocystis borealis*) nesten ikke ble sett i 2016, noe som klart indikerer at dette var en dårlig sesong for ettårige arter avhengig av god fuktighet for fruktifisering.

Vedsoppfunngaen på furu er trolig også moderat interessant, og gamle kelo-læger holder utvilsomt et mindre knippe naturskogsarter (påvist er bl.a. brunhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea*) og furuplett (*Chaetodermella luna*)), men potensialet for sjeldne og kravfulle arter er begrenset. Vedsoppfunngaen på lauvtrær er triviell.

Fugl er ikke undersøkt. Som del av et stort naturskogsområde har imidlertid området trolig viktig funksjon for gammel-skogsarter som er sårbare for fragmentering, for eksempel tretåspett og lavskrike (som i skogbeltet rundt Norefjell har en tynn, men trolig levedyktig bestand på sørflanken av artens nåværende norske utbredelse). Området har også kvaliteter for forstyrrelsesfølsomme fugl, ikke minst rovfugl.

Tabell: Artsfunn i Hestjvnatten tillegg 2016. Kolonnen Totalt antall av art summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen Funnet i kjerneområde henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Fugler	<i>Picooides tridactylus</i>	tretåspett		1	19 ₁
Karplanter (Norge)	<i>Cinna latifolia</i>	huldregras	NT	3	18 ₃
	<i>Drymochloa sylvatica</i>	skogsvingel		3	18 ₃
	<i>Galium odoratum</i>	myske		3	₁ 18 ₂
	<i>Lathyrus vernus</i>	vårerteknapp		4	18 ₄
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	gubbeskjegg	NT	52	₁₁ 10 ₄ 11 ₂ 12 ₃ 13 ₄ 14 ₃ 15 ₄ 16 ₂ 19 ₇ 20 ₄ 7 ₅ 8 ₃
	<i>Bryoria bicolor</i>	kort trollskjegg	NT	2	₂
	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	sprikeskjegg	NT	36	₈ 10 ₃ 11 ₃ 12 ₂ 13 ₂ 14 ₂ 15 ₃ 16 ₁ 19 ₅ 20 ₂ 7 ₂ 8 ₃
	<i>Calicium denigratum</i>	blanknål	NT	6	11 ₃ 19 ₃
	<i>Chaenotheca stemonea</i>	skyggenål		1	20 ₁
	<i>Chaenotheca subroscida</i>	sukkernål	NT	8	11 ₁ 19 ₃ 20 ₁ 8 ₃
	<i>Chaenothecopsis viridialba</i>	rimnål	NT	5	₁ 11 ₁ 20 ₃
	<i>Cyphelium inquinans</i>	gråsotbeger	VU	1	11 ₁
	<i>Cyphelium karelicum</i>	trollsotbeger	VU	2	8 ₂
	<i>Fuscopannaria mediterranea</i>	olivenlav	NT	1	18 ₁
	<i>Hypogymnia bitteri</i>	granseterlav	NT	26	10 ₆ 11 ₃ 13 ₃ 15 ₆ 19 ₄ 8 ₄
	<i>Hypogymnia incurvoides</i>		DD	1	10 ₁
	<i>Hypogymnia vittata</i>	randkvistlav		2	₂
	<i>Leptogium saturninum</i>	filthinnelav		4	18 ₄
	<i>Letharia vulpina</i>	ulvelav	NT	6	19 ₆
	<i>Lobaria pulmonaria</i>	lungenever		16	₆ 18 ₁₀
<i>Lobaria scrobiculata</i>	skrubbenever		2	16 ₂	
<i>Parmeliella triptophylla</i>	stiffiltlav		20	₅ 18 ₁₅	
<i>Ramboldia elabens</i>			10	11 ₆ 19 ₄	
<i>Usnea longissima</i>	huldrestry	EN	10	20 ₁₀	
Moser	<i>Anastrepta orcadensis</i>	heimose		5	₅
	<i>Bazzania tricrenata</i>	småstyle		20	₂₀
	<i>Bazzania trilobata</i>	storstyle		5	₅

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
	<i>Mylia taylorii</i>	rødmuslingmose		10	10
Sopper	<i>Amylocorticium subincarnatum</i>	rosenjodskinn	EN	1	13 ₁
	<i>Amylocystis lapponica</i>	lappkjuke	EN	6	13 ₆
	<i>Antrodia albobrunnea</i>	flekkhvitkjuke	NT	1	11 ₁
	<i>Antrodiella citrinella</i>	gul snyltekjuke	VU	2	13 ₂
	<i>Asterodon ferruginosus</i>	piggbroddsopp		5	10 ₂ 13 ₃
	<i>Chaenothecopsis fennica</i>		NT	1	11 ₁
	<i>Chaetodermella luna</i>	furuplett	NT	2	11 ₂
	<i>Climacocystis borealis</i>	vasskjuke		7	13 ₁ 15 ₁ 16 ₁ 7 ₄
	<i>Cystostereum murrayi</i>	duftskinn		63	2 10 ₄ 13 ₁₈ 14 ₂ 15 ₁₁ 16 ₂ 19 ₉ 7 ₆ 8 ₉
	<i>Fibricium lapponicum</i>	sibirfiberskinn	VU	1	13 ₁
	<i>Fomitopsis rosea</i>	rosenkjuke	NT	63	10 ₃ 12 ₂ 13 ₃₁ 14 ₃ 15 ₆ 16 ₂ 17 ₂ 18 ₄ 19 ₂ 20 ₁ 7 ₄ 8 ₃
	<i>Leptoporus mollis</i>	kjøttkjuke		6	13 ₆
	<i>Onnia leporina</i>	harekjuke	NT	1	1
	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	granrustkjuke		51	10 ₅ 13 ₂₃ 14 ₂ 15 ₃ 16 ₃ 17 ₃ 18 ₃ 19 ₂ 20 ₂ 8 ₅
	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	svartsonekjuke	NT	67	1 10 ₆ 12 ₃ 13 ₂₂ 14 ₃ 15 ₆ 19 ₂ 20 ₁ 7 ₁₅ 8 ₈
	<i>Phellinus populicola</i>	stor ospeildkjuke		1	1
	<i>Phlebia centrifuga</i>	rynkeskinn	NT	28	2 10 ₄ 12 ₂ 13 ₁₂ 14 ₁ 15 ₂ 16 ₁ 7 ₃ 8 ₁
	<i>Physisporinus sanguinolentus</i>	sårkjuke		1	1
	<i>Physisporinus vitreus</i>	glasskjuke		1	19 ₁
	<i>Pseudographis pinicola</i>	gammelgranskål		44	1 10 ₄ 13 ₇ 14 ₂ 15 ₄ 19 ₉ 7 ₁₀ 8 ₇
	<i>Serpula himantioides</i>	tømmernettsopp		4	13 ₄
	<i>Serpulomyces borealis</i>	foldeskinn	NT	1	13 ₁
	<i>Skeletocutis brevispora</i>	klengekjuke	VU	5	10 ₁ 13 ₃ 8 ₁
	<i>Skeletocutis odora</i>	sibirkjuke	VU	1	8 ₁
	<i>Spongiporus undosus</i>	bølgekjuke	NT	1	13 ₁
	<i>Trichaptum laricinum</i>	lamellfiolkjuke	NT	4	12 ₁ 13 ₂ 15 ₁
	<i>Veluticeps abietina</i>	praktbarksopp		11	13 ₇ 19 ₂ 8 ₂

Avgrensning og arrondering

Det er mest naturlig å diskutere avgrensning av hele Hestjuvnatten samlet (både 2014- og 2016-områdene).

Til sammen omfatter tilbudsområdet 10926 daa. Det strekker seg ca. 7 km nord-sør langsmed den grovskårne fjellryggen sentrert rundt selve Hestjuvnatten. Avgrensningen fanger opp storparten av de topografiske hovedformasjonene langsmed Hestjuvnatten-ryggen, inkl. en stor del av spennvidden både i lengde- og høydegradienten i de lange lisdene. Disse dekkes av tilnærmet intakt og ubrudd gammelskog i hele lengdestrekningen. Betydelige deler av høydegradienten er også intakt. Unntaket er de nederste og mest produktive liområdene, som i stor grad er uthogd og dekkes av store ungsogsarealer, slik at det ikke er mulig å fange opp hele spennvidde i lisonene. Dette gjelder særlig i nordvest (liene opp fra Gulsvikelvi) og langsmed østsida av Fiskebekkdalen.

Tilbudet er mange steder avgrenset mot ungskog, og fanger opp en betydelig del av naturskogsarealene i området. Like fullt er det relativt mye tilgrensende naturskog som ikke inngår i tilbudet, og avgrensningen er derfor fortsatt ikke optimal. Dette er dels småarealer (unøyaktig detaljavgrensning), dels i form av større naturskogsbolker:

Delområde nord (tilbud 2100 daa):

Tilbudsområdet grenser mye mot ungskog, men her er også grovt anslått ca. 570 daa tilgrensende gammelskog som ikke er med i tilbudet. Dette er dels relativt "vanlig" gammelskog (svak naturskog), men også gammel naturskog inngår (bl.a. mye av kjerne 10 ligger utenfor). Her er det mulig å øke høydespennet til området samlet, ved å få med arealer ned mot 400 moh. Ingen deler av tilbudsområdet er anbefalt tatt ut.

Delområde midt (2014-området) (tilbud 3394 daa):

Praktisk talt all naturskog inngår i tilbudet. Ca. 80 daa nyere hogstflater (mesteparten ei ny hogstflate hogd i 2014) anbefales tatt ut.

Delområde sør (tilbud 3786 daa):

Tilbudsområdet grenser dels mot ungskog, men det er også relativt mye tilgrensende naturskog, både i form av småarealer og større bolker (grovt anslått mer enn 2000 daa). Dette er mest "vanlig" aldersfase-naturskog (svak naturskog), men også en del partier skog med høye naturverdier.

På vestsiden (Fiskebekkdalens østside) er nesten alt areal utenfor tilbudet kulturskog i optimalfase (hogstklasse 3-4). Unntaket er et åsparti mellom Tverrhogget og Dambekken (øst for kraftlinje og nord for traktorvei), der det står et betydelig areal urskogs-nær skog med store naturverdier (vestre del av kjerne 13).

På østsiden er det større arealer naturskog rundt Snedfjell – Pika og den nordøstvendte lia mot Nybu. Dette synes i hovedsak å være halvgammel aldersfase-naturskog. Størparten av den østvendte lisida er utfigurert som MiS-områder og nøkkelbiotoper (NIBIO 2017). Skogsbilvei inn til Hestjувsetra. Nedre del av dalgangene opp fra Stormyr og vestover et stykke oppover er i stor grad ungskog/hogstflater. Deler av dette inngår i tilbudet, og kan gjerne tas ut fra avgrensningen.

I Hestjувnatten-området samlet er godt produktiv, "lavereliggende" skog lite representert, økt areal slik skog vil derfor bidra vesentlig til å øke samlet spennvidde i området. Det bør derfor vurderes om det er mulig å inkludere en del mer areal i sør. Dette er mangelfullt sjekket, men noen større ungskogsfelt utover i retning Svartbekkmyrene kunne være veiledende som yttergrense. Interessante arealer finnes både i bratthellingene under Stinttoppkollen-Brennkollen (yngre skog med mye lauv, tydelig rikt), Brennkollen SØ (kjerne 16 strekker seg et stykke nedenfor tilbudsavgrensning), Jentås-ryggen sørover (halvgammel furuskog og produktiv granskog med noe osp), Dansebakkan-området (bl.a. relativt gammel gransumpskog), og nordøstsiden av Jentås (relativt gammel granskog). Videre østover er det mulig at også eldre skog på Lauvåsen kan ha interesse.

Delområde vest (tilbud 1646 daa):

Tilbudsområdet omfatter mye av den eldste naturskogen/kjerneområdearealer, men det er også mye naturskog utenfor tilbudsområdet. Særlig mot sør er det mye gammelskog, og hele vestsida av Fiskebekkdalen sørover til Puttåsen (og videre helt til Laksejuv) synes å være gammelskog. Muligens er det sammenhengende naturskog fra Laksejuv videre sørover liene til Kvitefosselva og kanskje helt til Surtebergflaget-Storebølingen. Det er imidlertid usikkert hvilke kvaliteter denne skogen har. I nord er tilbudet snevert avgrenset rundt bekkeløfta til Gulsvikelvi, bl.a. mangler nordøstligste del av kjerne 20 (her finnes bl.a. huldrestry). Det er ellers mye ungskog i området her. For å unngå et svært ugunstig "innhakk" anbefales innerste del av dette ungskogsarealet inkludert i avgrensningen.

Andre inngrep

Foruten nevnte små arealer nyere hogster, er området nesten uten inngrep. Klart mest negative påvirkning i så måte er ei kraftlinje som berører området sørligste del, og som følger dalbunnen i Fiskebekkdalen nordover til Leirvollen/Gulsvikelvi. Denne kraftlinja har også sterk negativ innvirkning på den ellers markante "villmarkskarakteren" dette dramatiske landskapet har. Langs hele dalbunnen her er det også gjennomgående skogsbilvei. Det går også skogsbilvei et stykke inn mot området opp til Hestjувsetra fra sørøst. Enkelte små traktorveistrekninger stikker innenfor avgrensningen. Den mest markerte er opparbeidet traktorvei/turvei opp til ca. 820 moh i dalsøkket nordvest for Hestjувnatten, med sti videre opp mot selve fjellet (Hestjувnatten er et attraktivt turmål).

Det synes ikke å være bygninger eller andre tekniske installasjoner (unntatt kraftlinja) innenfor området. Umiddelbart utenfor avgrensningen helt i øst ligger den gamle Nybu-setra, med litt engrester, men mye gjengrodd med bjørkeskog (og lite/ingenting av kulturmarks-biomangfoldverdier som er verdt å forsøke å ivareta – krever svært mye innsats). Seterbua er nedrast, og rosenkjuke har inntatt midtre stokker og svartsonekjuke stokkene ned mot bakken. Hestjувsetra sørøst for Hestjувnatten ligger også like utenfor tilbudsområdet. Her er setervollen fortsatt åpen, men det er ordinær, helt fattig finnskjepp-voll.

Fiskebekkdalen utgjør en inngrepssone med vei, kraftlinje og hogstflater i dalbunnen, men dette er relativt smalt. Det er delvis sammenhengende naturskog langs en smal korridor rett vest for selve Hestjувnatten, hvor Vindnor-delområdet er knyttet sammen med Hestjувnatten-delområdene.

Vurdering og verdisetting

Det er mest naturlig å diskutere naturverdiene av hele Hestjувnatten samlet (både 2014- og 2016-områdene).

Hestjувnatten-området er representativt for det grovkuperte landskapet i de høyereliggende skogliene på øst-nordøstsiden av Norefjell, som preges av mye gammel granskog med en viss suboseanisk karakter. Naturverdiene er høye. Det er et stort sammenhengende naturskogsområde (funksjonelt storområde), med uvanlig høy tetthet, antall og areal kjerneområder (20 i hele området, 13 i 2016-tillegget). På skogtypenivå er kvaliteten knyttet til (1) mye lite påvirket, stedvis urskogs-nær granskog (inkl. genuin urskog), (2) humid, produktiv, grov mellomboreal granskog (Hestjувnatten-brattliene), i mindre grad (3) høyproduktiv gran-blandingsskog (Jentås), (4) bekkeløft (Gulsvikelvi), (5) gammel furuskog (Middagsnatten, Vindnor) og (6) lokalt interessant fjellflora.

Det er særlig de store arealene med uvanlig gammel og lite påvirket gran-naturskog, med rikelig til dels meget gamle trær og dødved og høy kontinuitet i slike elementer, som gjør området verdifullt. Spesielt gjelder dette Gråkollen-Tverrhogget og Vindnor-områdene, som har betydelige arealer urskogs-nær skog og trolig også innslag av genuin urskog, men også flere andre kjerneområder nærmer seg urskogs-nær struktur. Førstnevnte har også mellomboreal skog i urskogs-nær tilstand. Mesteparten av de lavereliggende, mellomboreale liene er ellers betydelig sterkere påvirket av gamle dagers gjennomhogster, med få gamle trær og dårlig kontinuitet i død ved. Disse liene har imidlertid fuktig, produktiv og grovvokst skog

med stort utviklingspotensial, og i dagens skoglandskap er ubrutte lisider med intakt, sammenhengende gammelskog på såpass store arealer som her, sjeldent.

Artsmangfoldet er middels rikt på mye av arealet, men gjennomgående noe fattigere enn en del andre områder av tilsvarende størrelse i regionen (i hovedsak pga. begrenset økologisk variasjonsbredde, med stor dominans av fattig høyereleggende granskog). De urskogsnære granskogene har imidlertid et rikt arts mangfold, inkl. kravfulle og sjeldne arter (dokumentert i Gråkollen-Tverrhogget, bl.a. god populasjon av lappkjuke). Hittil er påvist 32 rødlistearter i hele Hestjvnnatten-området (3 EN, 7 VU, 21 NT, 1 DD) (12 i 2014-området, 30 i 2016-området), fordelt på 16 vedsopp, 15 lav, 1 karplante. Få påviste sjeldne og kravfulle arter i deler av området (2014-området og Vindnor) skyldes nok delvis at det var begrenset tid til grundig artsdokumentasjon, og at det var svært dårlig fruktifisering av ettårige vedboende sopp, særlig i 2014.

Begrenset variasjonsbredde (hovedsakelig mellom- og nordboreal granskog), dominans av fattige skogsamfunn, lite av biologisk verdifulle rike skogtyper, og bare fragmentarisk forekomst av virkelig gammel naturskog på god bonitet, trekker ned. Dette er imidlertid vesentlig forbedret med 2016-tillegget, som tilfører viktige kvaliteter: stort areal, økt variasjonsbredde (særlig med rike skogtyper i sør, gammel furuskog (Middagsnatten) og mye urskogsnær granskog (særlig Gråkollen-Tverrhogget og Vindnor, førstnevnte er mest verdifulle kjerneområdet i hele storområdet). Krødsherad-siden tilhører kvaliteter og skogtyper som (nesten) ikke finnes ellers i området, særlig i kraft av "lavereliggende" og rike skogtyper (men her burde ytterligere arealer inkluderes).

Avgrensningen har imidlertid fortsatt klare mangler, siden relativt mye tilgrensende gammelskog ikke inngår (mest i områdene ved Nedre Brennåsen, Snedfjell, Brennåsen-Dansebakkan-Lauvåsen, Hestjuvet-Puttåsen og sammenhengende til Laksejuv). Muligens (usikkert) er det sammenhengende naturskog/gammelskog i øvre lisider sørover fra Laksejuv til Kvitefosselva og kanskje helt til Surbergflaget-Storebølgingen. Om det foreligger muligheter for sammenknytning til ett sammenhengende område her, vil dette være av meget stor naturfaglig interesse.

Med 2016-tillegget har Hestjvnnatten fått vesentlig større kvaliteter, og området tilhører nå toppsjiktet av høyereleggende granskogsområder i regionen mht. natur- og urskogs-kvaliteter. Samlet sett har området kvaliteter omtrent på nivå med Sevreåne – Helgesetvatnet – Fellebekk/Tollevsrudfjellet(-Tingsjø) på nordvestsiden av Norefjell (disse to har de mest urskogsnære granskogene som er kjent i Hallingdal). De to områdene har imidlertid betydelige ulikheter, som særlig skyldes at Severåne – Tollevsrudfjellet har et markant kontinental karakter, og Hestjvnnatten er suboseanisk. Dette gir klare utslag i ulike skogtyper og arts mangfold, og gjør at de to områdene ikke kan erstatte hverandre.

Området vil være et meget viktig bidrag til å dekke inn representative mangler i skogvernet i Norefjell-regionen. Foruten bekkekløftene Stavnsjuvet og Gulsvikelvi, og Haverstingen øst for Krøderen, er det ingen skogvernområder rundt Norefjell og i nedre Hallingdal (utenom Vassfaret). Også på nasjonalt nivå oppfyller området i høy grad viktige skogvern mangler. Av generelle mangler inngår (1) rike skogtyper (beskjeden grad), (2) større arealer skog under naturlig dynamikk (høy grad), (3) storområde (middels grad), (4) viktige forekomster av rødlistearter (relativt høy grad). Av spesielt prioriterte skogtyper inngår (1) boreal naturskog særlig granskog rik på død ved (i høy grad), (2) humid "tåkegranskog/huldrestryskog" (middels grad), (3) bekkekløft (beskjeden grad), (4) rik lågurtskog (beskjeden grad, men velutviklet på mindre areal særlig i kjerne 18), (5) høgstaudeskog (beskjeden grad).

Mens Hestjvnnatten 2014 ble vurdert til grensesjiktet regionalt/nasjonalt verneverdig (**/**), vurderes Hestjvnnatten tillegg 2016 som isolert sett nasjonalt verneverdig (***). Samlet verdi for hele Hestjvnnatten-området er klart nasjonalt verneverdig (***).

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Hestjvnnatten tillegg 2016. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørthet	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edel-løvtrær	Tre-slagsfordeling	Topografisk-variasjon	Vegetasjons-variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
7 Hestjuvli	***	**	**	**	0	—	*	**	**	**	**	-	—	**
8 Posalinatten NV	***	**	**	***	0	—	*	*	*	0	**	-	—	**
9 Posalinatten N	***	**	*	*	*	—	**	*	**	*	**	-	—	**
10 Middagsnatten NV	***	**	**	***	0	—	*	*	*	0	**	-	—	**
11 Middagsnatten N	***	**	**	***	0	—	*	*	*	0	*	-	—	**
12 Hestjvnnatten S	***	***	**	**	*	—	*	**	*	*	**	-	—	***
13 Gråkollen-Tverrhogget	***	***	***	***	0	—	*	**	**	*	***	-	—	***
14 Hestjuvsetra S	***	***	***	***	0	—	*	*	*	0	**	-	—	***
15 Hestjvnnatten-Brennkollen	***	**	**	**	0	—	*	**	**	*	**	-	—	**
16 Brennåsen Ø	***	***	**	*	*	—	*	**	**	*	**	-	—	**

Kjerneområde	Urørthet	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Tre-slagsfordeling	Topografisk variasjon	Vegetasjonsvariasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
17 Jentås Ø	***	**	*	0	*	—	*	*	*	**	*	-	—	**
18 Jentås S	***	**	*	*	**	*	***	*	*	***	**	-	—	***
19 Vindnor	***	***	***	***	0	—	*	**	*	0	***	-	—	***
20 Gulsvikelvi NØ for Vindnor	***	*	*	**	0	—	*	*	*	*	**	-	—	**
Samlet vurdering	***	***	***	***	*	—	*	***	**	*	***	***	***	***

Referanser

Artskart 2017. Artsdatabanken & GBIF Norge, internett. <http://artskart.artsdatabanken.no/default.aspx>

Hofton, T.H. 2009. Naturverdier for lokalitet Gulsvikelvi, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekjøfter 2008. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig Utredning. <http://borchbio.no/narin/?nid=4726>

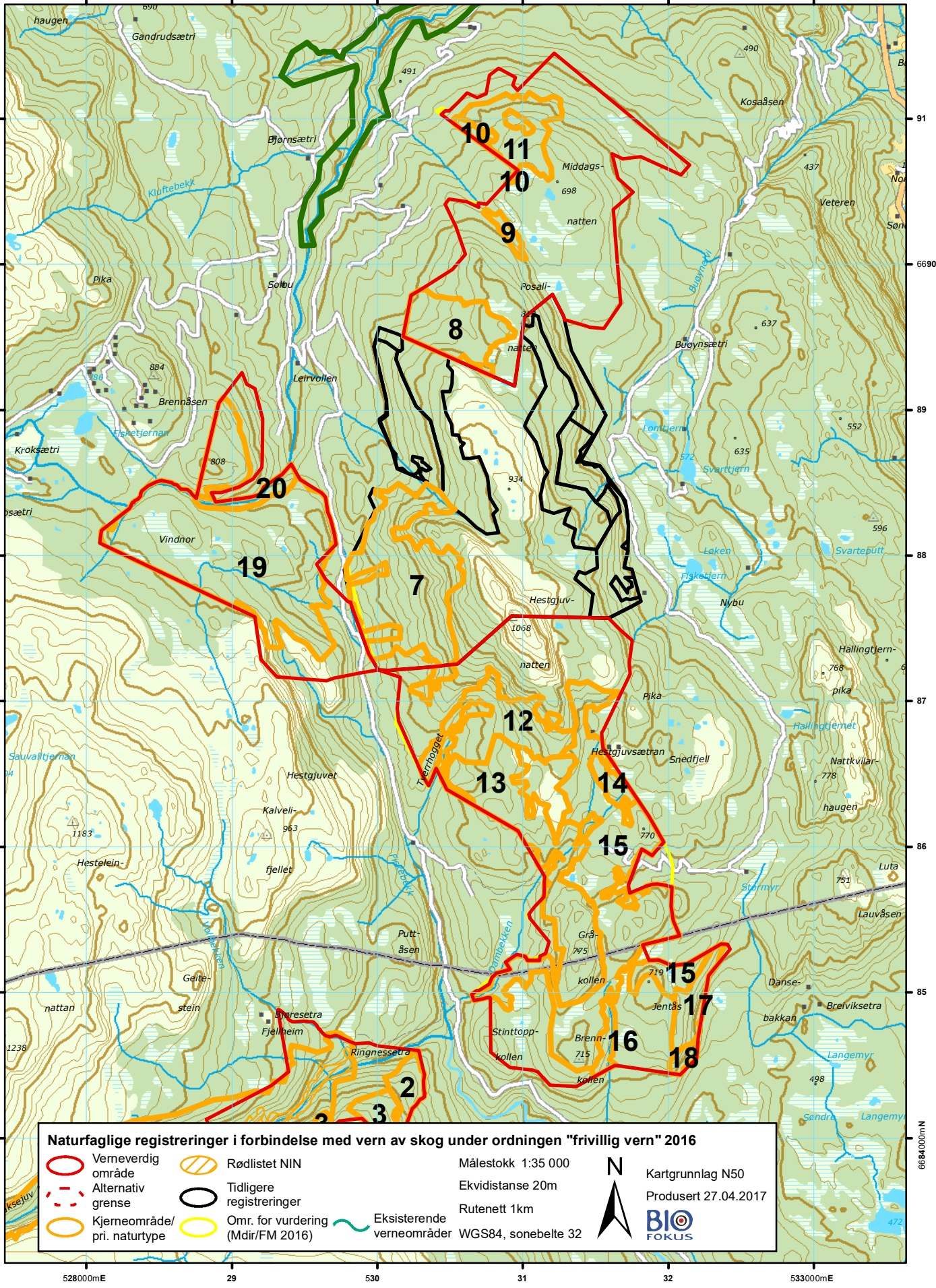
Hofton, T.H. 2015. Naturverdier for lokalitet Hestgjuvnatten, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2014. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig Utredning. <http://borchbio.no/narin/?nid=5547>

Lund, T. 1982. Krødsherads planteliv. Krødsherad kommune.

Naturbase 2017. Miljødirektoratet, internett. <http://kart.naturbase.no/>

NIBIO 2017. Kilden. <http://kilden.nibio.no/>

Nordgulen, Ø. 1999. Geologisk kart over Norge, berggrunnskart Hamar 1:250 000. Norges Geologiske Undersøkelse.

Bilder fra området Hestjuvnatten tillegg 2016

Utsikt sørover fra Nedre Brennåsen, med Hestjuvnatten opp til venstre og Kalvelifjellet til høyre. Foto: Tom Hellik Hofton

Landskapet rundt og sør for Hestjuvnatten er grovkupert og dekkes av til dels meget gammel granskog. Foto: Tom Hellik Hofton

Mellom Gråkollen og Tverrhogget står betydelige arealer urskogsner granskog (kjerne 13). Foto: Tom Hellik Hofton

Urskogsner granskog på god bonitet i dalsøkket midt i kjerne 13. Foto: Tom Hellik Hofton